76 JAARGANG No. 100130 WOENSDAG 3 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

AANVAL IN DE RUG

Waar rook is, is vuur en daarom benieuwt het de meeste Britten op het ogenblik wat er waar is van de geruchten, dat Selwyn Lloyd, de minister van buitenlandse zaken, zou worden gedwongen als zodanig af te treden. Het is begonnen met geschrijf in de kranten waaruit zou moeten blijken, dat Lloyd de langste tijd minister is geweest. Gistermiddag werden de berichten verwerkt door een commentator van de BBC, die zeide alle vertrouwen te hebben in de verklaring van premier MacMillan in het Lagerhuis, dat de geruchten met betrekking tot zijn minister van buitenlandse zaken alle uit de lucht gegrepen zijn. Als het juist is dat de oppositie de ernstige geruchten heeft gelanceerd, dan zal men zich dadelijk afvragen wat daarvan de bedoeling is geweest. Men kan onmogelijk aannemen, dat Labour op de conferentie in Geneve iemand anders zou willen zien dan Selwyn Lloyd want dan zou zij zich tegen de Britse houding in het algemeen op die conferentie hebben moeten keren — en daarvan is nog niets gebleken.

Zou het toeval zijn, dat nu ook in de Verenigde Staten wordt geageerd tegen de „minister of state", dus tegen Herter? Enkele bladen hebben er gisteren een duidelijk verwijt van gemaakt, dat door het optreden van Herter de militaire overeenkomst met Irak tot een einde zou zijn gekomen. Dat is natuurlijk ten enenmale onjuist. De Amerikaanse regering heeft reeds geruime tijd haar standpunt ten aanzien van de nieuwe, communistisch-gezinde, Iraakse

onze wereld van vandaag

regering bekendgemaakt en zich sedert dat ogenblik geheel en al onthouden van het zenden van wapens naar dat land. Deze politiek, ontwikkeld door wijlen minister John Foster Dulles, werd geheel gedekt door president Eisenhower en daarom is het nonsens nu oude koeien uit de sloot te halen en daarmede Herter te confronteren.

Nu het overleg in Geneve door de welwillendheid van de westerse deelnemers nog slepende wordt gehouden, nu de minister van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk onder vaak moeilijke omstandigheden alles willen verrichten om de Russen tot een compromis-voorstel te dwingen, nu komen ten aanzien van Selwyn Lloyd en Heter daarbij nog de moeilijkheden van het „thuisfront", waar de oppositiepartijen op goedkope wijze willen doen voorkomen, dat de betrokken ministers nu maar eens moeten worden vervangen.

Deze ontwikkeling is verre van nieuw. Meestal doen zich deze gevallen voor wanneer over bijzondere ernstige zaken moet worden onderhandeld en de besprekingen niet dadelijk naar wens verlopen. Hier ziet men ook een der basis-problemen voor de werkzaamheid van een instituut als dat van de Verenigde Naties; het grote publiek zou daar het liefst mannen zien, die veel en duidelijk praten en onomwonden zeggen wat ze denken. Daarmede echter komen vele belangen in gevaar — en het is de taak van de diplomatie op meer beheerste wijze weloverwogen voorstellen op te dienen, daarbij steeds de belangen voor ogen houdend van het land dat men dient.

Gelet op de uitnemende staat van dienst van zowel Herter als Selwyn Lloyd zou het wel merkwaardig redeneren zijn om nu maar vast te stellen, dat deze heren voor de hun opgedragen functies onvoldoende bekwaamheid zouden bezitten. Hun taak in Geneve wordt er niet gemakkelijker door nu zij door de uit het moederland ontvangen berichten beseffen, dat de weerstand tegen de door hen toegepaste methodes van onderhandelen groeit. Daar zal niets aan veranderen het feit, dat Selwyn Lloyd aan MacMillan seinde, dat hij zich volkomen gerust gevoelde door de steun van zijn naaste collega's in de Britse regering. En wat Herter betreft, hij mag dan in Amerikaanse ogen niet de grootheid van een Dulles hebben bereikt, ook deze minister geniet het volste vertrouwen van zijn president en de leden van de regering waarvan hij deel uitmaakt. Dat staat wel vast.

Het is niet onwaarschijnlijk, dat de beide ministers tijdens de duur der besprekingen in Geneve en vooral ook daarna nog meer zure vruchten uit hun landen toegestuurd krijgen. Het zou alles heel anders zijn gelopen indien Gromyko reeds in de touwen was geslagen. Dat is nu eenmaal het risico van een minister van een grote natie en hij zal zich eerst groot tonen door zich van de aanvallen in de rug niets aan te trekken. En met betrekking tot Herter kunnen wij daar wel zeker van zijn!

De Conferentie te GENEVE

RUSLAND wenst zijn troepen te legeren in West-Berlijn

GEEN VORDERINGEN GEMAAKT

Génève. — De besprekingen te Génève werden dinsdag voortgezet met een voltallige vergadering van de ministers van buitenlandse zaken der „Grote Vier", die mede werd bijgewoond door de afgevaardigden van West- en Oost-Duitsland. De bijeenkomst duurde meer dan drie uur.

Gromyko, die de leiding van de vergadering had — de eerste sinds jl. vrijdag — gaf allereerst het woord aan Lothar Bolz (Oost-Duitsland), die opnieuw betoogde, dat Berlijn een deel is van het grondgebied, dat onder de soevereiniteit der Russische bezettingsautoriteiten was geplaatst.

Hij eiste, dat West-Berlijn de produktie van wapens staakt, slechts de beschikking heeft van één politiekorps. Hij zegde economische hulp van Oost-Duitsland toe, dat vrije verkeer tussen West-Berlijn en de buitenwereld zal waarborgen.

Wilhelm Grewe (West-Duitsland), die vervolgens het woord voerde, sprak de mening uit, dat de problemen, die verband houden met het vierlandenstatuut van Berlijn, tot de uitsluitende kompetitie der vier mogendheden behoren.

De bondsregering, die de enige vertegenwoordigster is van het Duitse volk, zal haar aandeel in de regeling hebben. Grewe verkondigde opnieuw, dat West-Berlijn geen bruggehoofd is van de NAVO en dat de aanwezigheid van westerse militairen ertoe bijdraagt incidenten te voorkomen.

De Amerikaanse minister, Herter, onderbrak om te protesteren tegen de beschuldigingen, die Bolz tegen de westerse mogendheden had geuit. Hij verzocht Gromyko Bolz de omstandigheden voor ogen te houden, waarin de kapitulatie van het Derde Rijk zich voltrok.

Gromyko gaf vervolgens een gedetailleerde analyse van het westerse plan van zeven punten ten aanzien van Berlijn. Hij verklaarde, dat dit plan het niet mogelijk maakt een konkrete oplossing voor het Duitse vraagstuk te vinden. De westerse voorstellen, zo zeide hij, verschaffen geen enkele basis voor een overeenkomst. Laat ons — aldus Gromyko — afstappen van dergelijke onvruchtbare pogingen. Wat belangrijk is, is te komen tot een overeenkomst.

De Russische bewindsman bracht in herinnering, dat de westerse mogendheden bij de stichting van de Bondsrepubliek hun rechten in Berlijn behielden, terwijl Rusland de gehele oostelijke zône aan de soevereiniteit van de democratische republiek overdroeg.

Met deze toestand moet rekening worden gehouden, aldus Gromyko. „Wij hebben nimmer beweerd, dat de aanwezigheid der westerse troepen in West-Berlijn onrechtmatig zou zijn. Wij zijn van oordeel, dat het politiek en sociaal bewind der beide Berlijnse stadsdelen niet moet worden veranderd. Zij willen een oplossing in het belang van allen. Wij geven alle waarborgen, dat er geen vreemde inmenging in West-Berlijn zal zijn en dat de verbindingen niet worden onderbroken."

Ook Selwyn Lloyd wees in zijn rede op de wenselijkheid om over de kwestie-Berlijn tot overeenstemming te komen.

Van westerse zijde wordt medegedeeld, dat tot dusverre in de openbare en de besloten bijeenkomsten zeer weinig vorderingen zijn gemaakt

Gromyko diende zijn voorstellen in voor een oplossing van het Berlijnse vraagstuk. De onmiddellijke westerse reaktie hierop was, dat ze niets nieuws bevatten.

Gromyko heeft vroeger gepleit voor een terugtrekken der geallieerde troepen uit West-Berlijn, dat vervolgens een gedemilitariseerde „vrije stad" zou moeten worden. Doch dinsdag verklaarde hij, dat de Sovjet-Unie ook zou kunnen instemmen met de volgende oplossing:

1. Legering in West-Berlijn van „symbolische troepeneenheden van een duidelijk omschreven sterkte van de Verenigde Staten, de Sovjet-Unie, Groot-Britannië en Frankrijk.

2. Vervanging van de Amerikaanse, Britse en Franse troepen in West-Berlijn door „beperkte, door neutrale staten te leveren troepen-kontingenten".

Een der westerse woordvoerders beschreef de voltallige zitting van dinsdag „als biezonder uitzichtloos". Zij duurde zo lang, dat een besloten bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken der „Grote Vier", die aanvankelijk dinsdagavond gehouden zou worden, tot woensdagmiddag moest worden uitgesteld. De ministers zullen dan vermoedelijk in Herters villa bijeenkomen.

Er zal woensdag geen voltallige vergadering worden gehouden.

Een Amerikaanse woordvoerder verklaarde, dat van de beraadslagingen van dinsdag niet kon worden gezegd, dat zij hadden bijgedragen tot het maken van vorderingen bij het zoeken naar een oplossing van het Berlijnse vraagstuk.

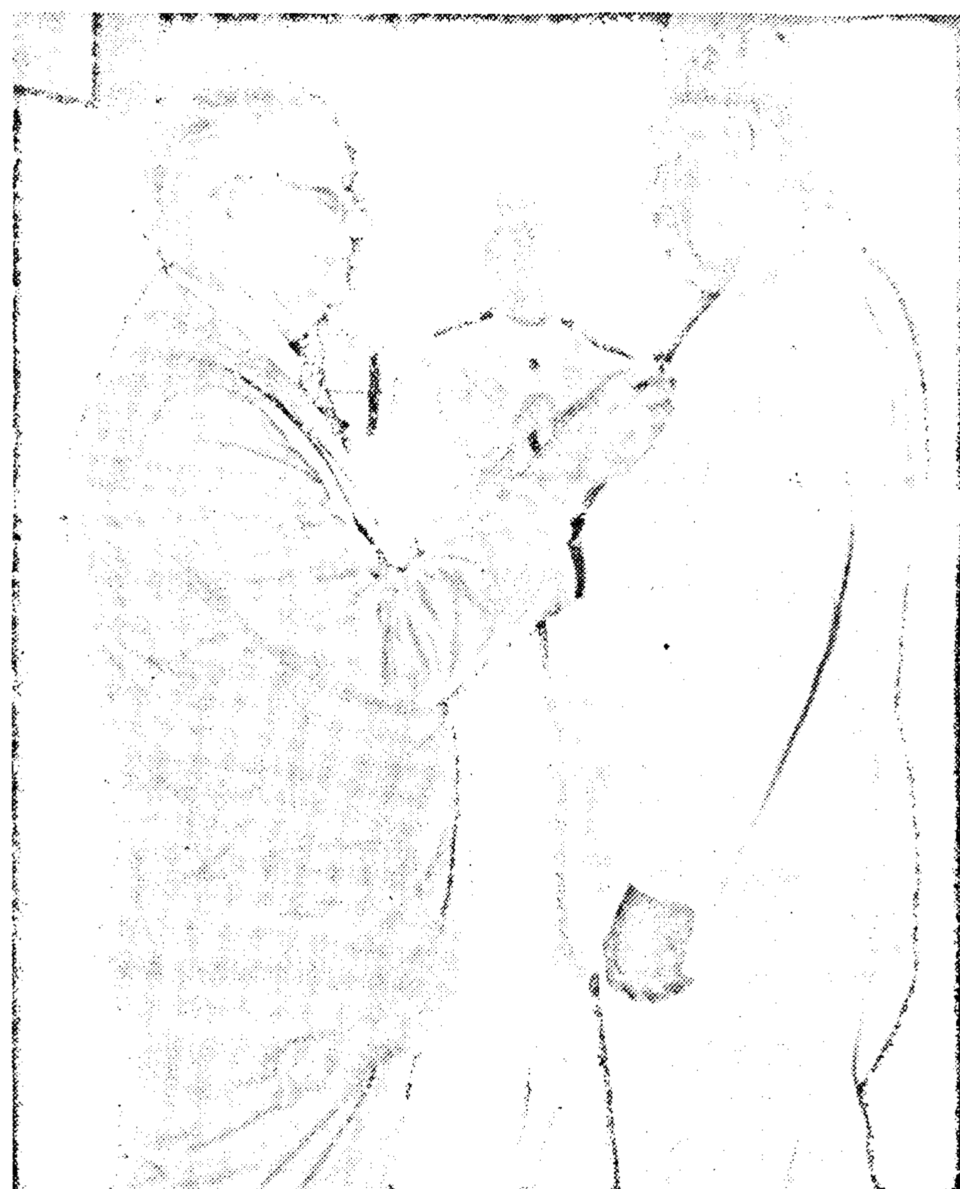
„Gromyko's voorstel kwam in feite neer op het legeren van Russische troepen in West-Berlijn", verklaarde hij.

Diplomatieke waarnemers waren dinsdagavond van mening, dat het Russische voorstel tot het legeren van Sovjet-troepen in West-Berlijn de voornaamste hinderpaal vormt voor het maken van vorderingen bij de besprekingen

De westerse leiders zijn het er over eens, dat het westen dit Russische voorstel nimmer zal kunnen aanvaarden.

Oostduitsers gewaarschuwd

De leiding van het Geneefse pershuis heeft dinsdag de Oostduitse delegatie ter ministersconferentie opnieuw per brief gewaarschuwd tegen het gebruik van kamers in het huis voor propagandadoeleinden.

Willemstad — Dinsdagmiddag had ten paleize van de Gouverneur een kleine plechtigheid plaats waarbij de versierselen, verbonden aan de onderscheiding van Ridder in de Orde van Oranje Nassau, overhandigd werden aan de Waarnemend Gezaghebber van de Bovenwinden. Op bovenstaande foto ziet men de Waarnmend Gouverneur, de hr. Chr. Winkel GAzn. de hr. W.G. Buncamper decoreren.

DE KRISIS ROND BELGISCH HOF GELUWD

Opluchting in Brussel en Vaticaanstad

Brussel — Het besluit om het huwelijk van prins Albert in Brussel te laten voltrekken, is dinsdag in het Vatikaan met opluchting ontvangen. Men was er bevreesd voor, dat Paus Johannes zou betrokken worden in een nationaal politiek geschil.

Het kabinet van de minister-president heeft een kort communiqué uitgegeven, dat door Radio-Brussel is omgeroepen. Hierin wordt gezegd, dat Paus Johannes er de voorkeur aan gaf, dat het huwelijk, zowel burgerlijk als kerkelijk, in Brussel voltrokken zou worden, daar hij graag zag, dat „alle Belgen bij deze gelegenheid verenigd rondom de troon waren".

Van onofficiële Vatikaanse zijde is erop gewezen, dat de houding van het Vatikaan tegenover de huwelijkskwestie afwachtend is geweest. Paus Johannes zou er toegestemd hebben, dat het huwelijk op 1 juli in Rome gesloten zou worden, en later toegegeven hebben, dat een huwelijksplechtigheid in Brussel de voorkeur verdiende toen hem van Belgische zijde gewezen was op de bezwaren tegen een eventuele huwelijksvoltrekking in Rome.

Het is gedeeltelijk uit eerbied voor de Paus geweest, dat men in het officiële communiqué van de Belgische regering gezegd heeft, dat de Paus verzocht heeft het huwelijk in Brussel te sluiten, zo merkte men op.

Het burgerlijk huwelijk van prins Albert en prinses Paola zal gesloten worden in het stadhuis te Brussel, dat dateert uit de vijftiende eeuw.

Vermoedelijk zal de kerkelijke inzegening geschieden in de Sint Goedele door een pauselijk legaat of door kardinaal Van Roey.

De datum van de beide plechtigheden is nog niet bekend gemaakt, maar waarschijnlijk zullen deze eind juni gehouden worden kort voor de pauselijke zegen in Rome.

De algemene Belgische persbond heeft prins Albert en prinses Paola een schilderij aangeboden van de kunstschilder Claude Lyr, professor aan de akademie voor schone kunsten te Brussel. Het stelt voor een gezicht op de Italiaanse stad Sienna, beheerst door de dertiende-eeuwse kathedraal.

Op zondag 7 juni zal aan het gedenkteken van koningin Astrid een huldebetoon worden gehouden, waarbij ook prins Albert en prinses Paola aanwezig zullen zijn.

Voor het eerst na de tweede wereldoorlog heeft Japan zijn eerste zeeboot te water gelaten. De „Oyashio" meet 1100 ton en heeft een snelheid van 19 mijl met een bemanning van 68 koppen. Foto: Onder grote publieke belangstelling glijdt de „Oyashio" van de helling.

NICARAGUA doet beroep op de organisatie van Amerikaanse Staten

Alle oppositiepartijen hebben zich verenigd

Managua. — In Nicaragua is het helemaal rustig na de afkondiging van de staat van beleg en de aanhouding van een dertigtal leden van de oppositie, maar achter deze facade dreigen naderende en ernstige gebeurtenissen.

Dit is de indruk, die men bij de buurlanden van de Middelamerikaanse republiek, Costa Rica en Guatemala, opdoet. In laatstgenoemd land kan men een geheime radiozender beluisteren, die de „gebroeders Somoza" voortdurend waarschuwt, dat de dagen van hun bewind geteld zijn en een termijn noemt van twintig dagen". (Een van de gebroeders Somoza, Luis, is president van Nicaragua. Hij volgde zijn vermoorde vader op als een soort familie voorrecht.)

In Costa Rica neemt men een steeds drukker verkeer van emigranten aan de grens van Nicaragua waar. Aan de grens met Nicaragua heeft zich opnieuw een incident voorgedaan, waarbij volgens een officieel communiqué oproerlingen betrokken waren. Aan de andere kant is een Costarikaans commercieel toestel boven Nicaragua neergeschoten. Het vervoerde naar men aanneemt een groep rebellen. In de straten van San José demonstreerden studenten tegen het naburige bewind.

Aan de afkondiging van de staat van beleg in Nicaragua is grote beroering voorafgegaan. Voor het eerst sinds het bestaan van de regering-Somoza maakten de oppositie-partijen een verenigd front tegen het bewind.

In de naburige landen schijnt men overtuigd te zijn van de ernst van de revolutionaire toestand in Nicaragua. Noch in Guatemala noch in Costa Rica bespeurt men enigerlei officieel ingrijpen tegen de aanvallen op de Nicaraguaanse regering.

De raad van de organisatie van Amerikaanse staten zal woensdag op verzoek van Nicaragua een speciale bijeenkomst houden om de toestand in dat land te bespreken.

Nicaragua wil aan de raad de kwestie van de „inval" in zijn gebied voorleggen en een beroep doen op het interamerikaanse verdrag voor wederzijdse bijstand.

De vorige maand trad de organisatie van Amerikaanse staten met succes als bemiddelaar op in de opstand tegen de Panamese regering.

Het schijnt dat de opstandelingen, die in onherbergzaam gebied zijn geland, een treffen met de regeringsstrijdkrachten die verre in de meerderheid zijn, willen vermijden en rekenen op aansluiting van tegenstanders van Somoza, ook onder de strijdkrachten.

In Costa Rica wonen 60.000 vluchtelingen uit Nicaragua en in verscheidene Middenamerikaanse staten ongeveer 15.000. De opstandige beweging wordt van het buitenland uit geleid door de „Nieuwe Nationale Oppositie-Unie" die alle traditionele oppositiepartijen omvat. De leiders verklaren dat hun beweging zuiver Nicaraguaans en anti-communistisch is.

Volgens de New York Times komen de huidige moeilijkheden in Nacaragua geheel onverwacht. President Somoza, aldus het blad, wordt geacht een waarachtige poging te doen, om zijn land tot een democratische staat te maken. De economische toestand is echter slechter geworden. Het blad verwacht niet dat de opstand succes zal hebben zolang de Nationale Garde de president trouw blijft.

Wederom aanslag bij Nottinghill

Londen. — Onbekenden hebben uit een voorbijrijdende auto in Zuid-Londen een „flesbom" geworpen in een lokaal waar zich voornamelijk negers bevonden. De mensen in de club wisten het begin van brand dat ontstond te blussen voor er ongelukken gebeurden. De club bevindt zich niet ver van Nottinghill, waar zich onlangs rassenrelletjes hebben voorgedaan.

Alle politieke activiteit in Indonesië verboden

Djakarta. — De stafchef van het Indonesische leger, generaal Nasution, heeft met ingang van woensdag 3 juni alle politieke astiviteit in Indonesië verboden. Nasution, die centraal militair gezaghebber is, kondigde dit verbod dinsdag bij decreet af, nadat het voorstel van president Soekarno om terug te keren tot de revolutionaire grondwet van 1945, bij drie stemmingen in het parlement niet de vereiste meerderheid van twee derden had behaald.

Soekarno, die een wereldreis maakt, vertoeft op het ogenblik in Los Angeles.

Volgens „Antara" wordt onder politieke activiteit verstaan „alle actieve verrichtingen die positieve vormen aannemen" en die „direct of indirect de koers van de Indonesische staat zouden kunnen beinvloeden of bepalen". Onder het verbod vallen o.a. alle bijeenkomsten en vergaderingen, demonstraties, optochten, en het drukken en verspreiden van artikelen en aanplakbiljetten.

Scheuring in Stroessners partij?

Asuncion. — Zes vooraanstaande leden van de regerende conservatieve partij van Paraguay zijn in de afgelopen 24 uur zonder nadere verklaring gearresteerd.

(President Stroessner kondigde enkele dagen geleden de staat van beleg af met het oog op studentenrelletjes).

Waarnemers menen dat uit de arrestaties een scheuring in Stroessners partij blijkt.

Macmillan in Lagerhuis

„Hopelijk lange samenwerking met Selwyn Lloyd'

Londen. — De Britse premier MacMillan heeft in het Lagerhuis, in antwoord op gestelde vragen, verklaard: „De minister van buitenlandse zaken en ik hopen nog zeer lang samen ons werk te blijven voortzetten." Een Labour-parlementslid, Emanuel Shinwell, de voormalige minister van defensie, had gevraagd wie verantwoordelijk was voor de „geinspireerde verklaringen, dat de minister van buitenlandse zaken vervangen zal worden".

„Er zijn geen geïnspireerde verklaringen, hoe dan ook, geweest", aldus antwoordde MacMillan, „maar het geeft mij een gelegenheid te zeggen, dat ik de kranten heb gelezen, ongetwijfeld juist, zoals mr Shinwell, de minister van buitenlandse zaken en ik hopen nog zeer lang samen ons werk te blijven voortzetten."

De aanhangers van de regering juichten deze verklaring toe. De premier zeide opgemerkt te hebben, dat het artikel in de „Times" de veronderstelling inhield, dat er nog een vijf jaar van conservatieve regering zou zijn". „Of wij in staat zullen zijn zelf de gehele taak te volbrengen, moet worden afgewacht", voegde hij hieraan toe.

Aneurin Bevan, de woordvoerder van Labour op het gebied van de buitenlandse politiek, zeide nog: „Wanneer dit bericht door de oppositie de wereld was ingestuurd, zouden wij ervan beschuldigd zijn de minister van buitenlandse zaken op onvaderlandslievende wijze tijdens onderhandelingen in de rug gestoken te hebben."

Oost-Duitse Communisten komen op voor zusterpartij in West-Duitsland

Geneve — Het centrale comite van de Westduitse communistische partij, waarvan de zetel in Oost-Berlijn gevestigd is, heeft aan bondskanselier adenauer een brief geschreven, waarin verzocht wordt het verbod, dat de partij is opgelegd, op te heffen.

Voorgesteld wordt met de bondsregering of haar vertegenwoordigers besprekingen te voeren „in het belang van een goede verstandhouding", waardoor de communistische partij opnieuw in West-Duitsland werkzaam zal kunnen zijn.

—x—

Washington. — De Amerikaanse senaat heeft met algemene stemmen de benoeming goedgekeurd van John Cabot als ambassadeur in Brazilië. Hij volgt mevr. Clare Booth Luce op, die naar aanleiding van kritiek van de democatische senator Wayne Morse aftrad, voordat zij officeel in funktie was getreden.

EERSTE Culturele AVOND WAS KOSTELIJK

Boekenweek draait op volle toeren

Willemstad. — Gisteravond vond in het Cultuurcentrum een ontmoeting plaats tussen Leo Uittenbogaart, Simon Carmiggelt, Elis Juliana en het publiek.

Een byzonder geanimeerd, geestig en boeiend treffen. Het was een avond, waarop elke bezoeker gedurende twee en een half uur heeft genoten van mensen met een tintelende geest!

Dr. Hans Hermans, de voorzitter van het Comité opende de avond, die, doordat een fikse regenbui roet in het eten had gegooid, of beter gezegd, hemelwater op de stoelzittingen, niet kon plaats hebben in de patio, maar in de daarnaast gelegen zaal. Heel geestig merkte hij op, dat de bezoekers opeen gepakt waren als de momenteel zo veel besproken kringen in een ton. Dit had o.i. echter één groot voordeel: volledig contact tussen de aanwezigen en de vertellers (sprekers klinkt in dit verband te droog!).

Nogmaals legde Dr. Hermans er de nadruk op, dat het boek onze vriend is, zoals ook maandagavond de wnd. Gouverneur in zijn openingswoord opmerkte. Het boek is geen handelsobject (behalve voor de boekhandelaren), maar een geestelijk bezit, dat ons al veel heeft geschonken.

Hierna werd het woord gegeven aan Elis Juliana, die een oude Curaçaose vertelling voordroeg: „Pedritu Floho" (Luie Piet), enigszins door hem bewerkt. Pedritu Floho heeft als strekking: wie niet sterk is moet slim zijn. Dit soort verhalen — dus vertelsels met een moraal — werden vroeger door de ouders en grootouders aan de kinderen verteld om hen op deze manier een beetje wegwijs in het leven te maken. De mimiek van Elis Juliana is kostelijk en de vele Nederlanders, die het Papiaments niet machtig zijn, hebben ten volle genoten van de wisselende expressies op zijn beweeglijk gezicht.

Leo Uittenbogaart, Hoofdredacteur van de Wereldkroniek, trachtte vervolgens iets te vertellen over: „De wereld, een verbijsterend Avontuur". We zeggen met opzet trachten, want voor een man, die zo ontzettend veel op de aardbol heeft rondgekeken en die bovendien de woorden zo makkelijk uit de mond vloeien, is het heel moeilijk een keuze te doen uit een van de vele verbijsterende avonturen, die hij tijdens zijn reizen heeft meegemaakt.

Hij had dan ook eerst een flinke aanloop nodig. Hij deed dit weliswaar hoogst amusant, maar toen hij eindelijk terecht kwam bij een zo boeiend onderwerp als de slavenhandel in Saoudi Arabië, een probleem, dat hem kennelijk byzonder ter harte gaat, moet wel elkeen de kostelijke minuten, die hij in het begin „verspeelde" hebben betreurd!

In een nutshell voerde deze levendige verteller ons via de gele Salon in het Paleis Soestdijk naar de Mormoon in de Amerikaanse Drugstore. Vandaar uit leidde hij ons naar de Spaanse schone Caressa, de aimant van een stierenvechter, die hij ontmoette in het prachtig Moorse Alhambra. En vervolgens naar het winterse Parijs, waar de clochards bij honderden sterven van de honger en kou en waar de jonge mensen van St. Germain des Pré met een spottende lach hun leven moedwillig vernietigen omdat aan hun talenten geen kans wordt geboden!

Cairo: Zwarte Zaterdag. De Engelse bezittingen worden door een opgezweepte menigte vertrapt en vernietigd. Mensen door medemensen opgehitst tot dieren! Via een avontuurlijke landing in Arabië, waar hij werd gearresteerd en met twee geweerlopen prikkend in zijn rug mocht kijken naar een film van Doris Day, komt Uittenbogaart dan eindelijk, waar zijn inleiding hem — practisch onbewust — heeft heen gedreven — Saoudie Arabië, waar de slavenhandel net zo welig tiert als elke willekeurige negotie in..... noem maar iets. Mensen worden daar als dieren verkwanseld. Met de gelofte, dat zij in dienst van een rijk heer Mekka mogen bezoeken, worden doodarme Mohammedaanse negers uit bepaalde gebieden in Afrika weggelokt. Mekka bezoeken, het levensideaal van elke Mohammedaan!! Zingend trekken de stumperds weg om nooit meer terug te keren.

Uittenbogaart is, door hetgeen hij in dit olie-rijke land heeft gezien, zeer verbitterd, dat er in deze „verlichte wereld" niets aan wordt gedaan. Amerika en Rusland, de twee mogendheden, die hier het meest drastisch zouden kunnen ingrijpen, minnen beiden de uit het woestijnzand opborrelende olie te veel!

In de pauze, die na de lezing van de heer Uittenbogaart volgde, werden formulieren verkocht, waarop de titels van zes boeken vermeld stonden. Het was de kunst alle schrijvers te raden. De winnaar zou een stapel van zes andere — door de schrijvers gesigneerde boeken ontvangen. Daphne Labega, de secretaresse van het Comité, verrichtte de trekking en de gelukkige winnares was Aukje Broersma, penningmeesteresse van hetzelfde comité.

Volgens Dr. Hermans kon iedereen ervan overtuigd zijn, dat het helemaal eerlijk was toegegaan, hetgeen wij graag willen aannenmen.

Simon Carmiggelt was de volgende spreker. Hij beloofde humor logisch zowel als psychologisch te bekijken.

Volgens Carmiggelt is de beste manier om dit zo duidelijk mogelijk te doen, aan de hand van voorbeelden en die heeft hij te over.

De draad, die door zijn verhaal liep en tot onderwerp had „Humor in de krant" dreigde nu en dan verloren te gaan, omdat diezelfde voorbeelden zó kostelijk waren, dat men zich de lachtranen uit de ogen moest vegen. Niet velen bezitten nog de gave, zoals de goede humorist, zich in de humor van het leven te verwonderen. Simon Carmiggelt heeft dit vermogen in volle mate en zelfs zijn eenvoudige vertelling „Zeven Stuks" uit zijn boekje Vliegevangen, dat verhaalt hoe hij met zeven kinderen op een regenachtige middag naar de bioscoop gaat, is zó kostelijk beschreven, dat het lijkt op de meest doldrieste dwaasheid. Het is in wezen slechts een goed uitgebalanceerde beschrijving van een middag, die elkeen wel meer dan eens heeft meegemaakt, maar waarin men slechts de humor proeft, wanneer iemand als Carmiggelt een klein handje helpt.

Carmiggelt heeft zich n.l. in de humor — de luim met ernstige ondergrond, zoals het woordenboek verklaart — verdiept, omdat hij deze elke dag moet hanteren. Nooit grof, maar met een raffinage, een speelsheid, die soms een glimlach ontlokt, dan weer een schaterlach.

Hij geeft net iedereen dat kleine schokje, wat men nodig heeft om uit de baan van eigen afgeronde logica te raken en te zien hoe anderen het leven bekijken.

Eén ding is jammer.... Bij het aanschaffen van een van zijn boekjes moest men hem, Carmiggelt, erbij kunnen kopen. Om het even aan ons voor te lezen, want dat kan niemand zo goed als hij, de humorist en levensobservator!

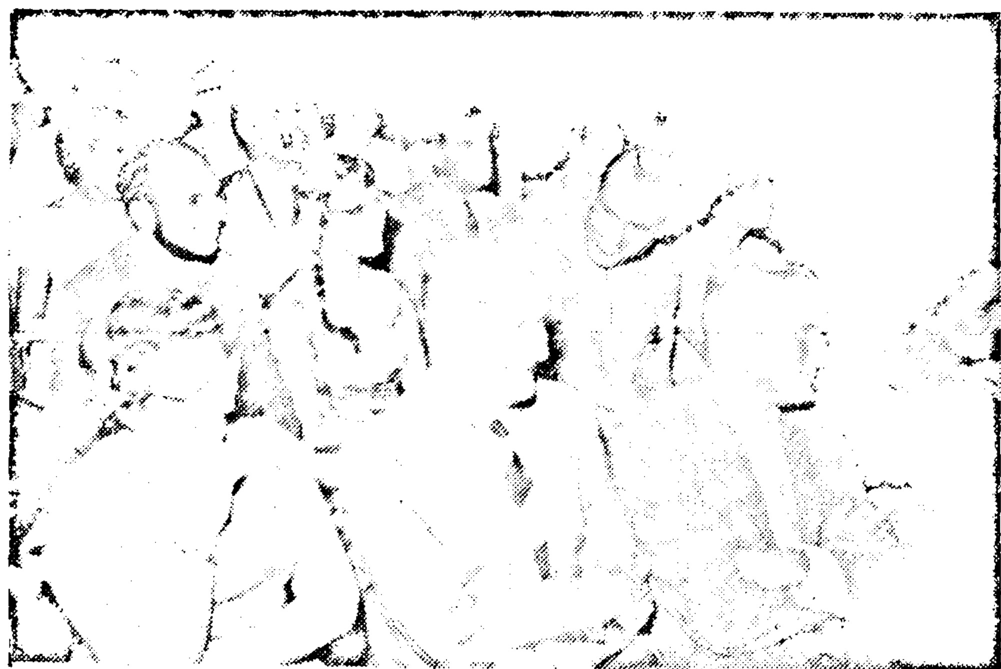
Elis Juliana besloot de geslaagde avond met het voordragen van drie Nederlandse gedichten, n.l. Lof der Duisternis van H. Roland Holst, „Oud" van Vasalis en Luitenant Jandomme van Speenhof. Hiervoor droeg hij nog twee eigen werkjes voor, in het Papiaments: „Cancion di Morcoi", dat ook werkelijk gezongen werd en „Fiasco", het gesprek van een dronken man met zijn hond.

De eerste Culturele Avond is een succes geworden, daar kunnen de organisatoren zeker van zijn. De volgende avonden zullen dit zeker ook worden!

L.W.-B

In het kader van de boekenweek werd gisteravond een Culturele avond gehouden in het Cultuur Centrum. Voor het welslagen van deze avond dient hulde gebracht te worden aan het gehele comite voor he prach- Antilliaanse dichter en declamator tijdens zijn voordracht uit eigen tige programma, dat geboden werd. Op bovenstaande foto ziet men de werk.

De grote belangstelling voor deze avond blijkt wel uit bovenstaande foto.

Cinelandia, 7.00 en 9.00:
„DAMN CITIZEN" en het optreden van Helena Thaina, Shon Benchi en Estrellas del Caribe.
Roxy, 7.00 en 9.00:
„VEILS OF BAGDAD". In 't Engels met Spaanse tekst.
West-End, 7.00 en 9.00:
„LADY CHATTERLEY'S MINNAAR". In 't Frans met Hollandse teksten.
Caribe, om 8.00:
„COMPAÑEROS DEL DESTINO" (SADDLE PALS).
Royal, om 8.00 uur:
„EL AMOR DE MI BOHIO".
C.V.B.-Nieuws:
Hedenavond om 8.00 uur n.m.: SITHOC 1 — VESTA 1, Stadion.
Boekenweek:
20.45 - 21.45 Curom Studio (Curom Boeken Programma (Toeg. Alleen voor genodigden.
Theater Asiento, 8.30 uur:
„MON ONCLE". In 't Frans met Nederlandse onderschriften.

Lijst gevonden voorwerpen

Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 26 t/m 31 mei 1959.

1 zonnebril in etui; 1 stoel; 1 Cur. bankbiljet; 1 groentenmand; 1 klein geldsbedrag en 1 zakdoek; 1 koperen huissleutel; 1 nagelknipper-etui met sleutelring w.a. 1 sleuteltje; 1 goudkleurig halskettinkje met dito hangertje; 1 huissleutel; 1 herenleesbril met lichtbruin montuur; 1 herenpolshorloge, merk: „Namruf"; 1 ballpointpen.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van Politie Kamer 5-A.

Antilliaans toneel

„School di Amor"

Willemstad. — Wie dezer dagen een kijkje komt nemen in de „studio" van de Stichting „Sociedad Pro Arte Escenico", Pietermaaiweg 91 zal zeer zeker versteld staan van de grote aktiviteit, welke zich aldaar afspeelt. Immers, de leden van die toneelgezelschap hebben zich al geruime tijd onder leiding van de heer Eddie Pieters serieus toegelegd op de voorbereiding van de opvoering van „School di Amor", in de toneelwereld bekend als Molière's „Ecole de Femmes".

Er wordt druk gewerkt, geschilderd en beraadslaagd. Ja, deze groep zet alles op alles om de opvoering van „School di Amor" tot een sukses te maken. De spelers moeten naast de nodige oefeningen ook meehelpen met het ontwerpen, maken en beschilderen van de decors. Maar... ze doen het met plezier.

Momenteel hebben deze Antillianen slechts één ideaal: „School di Amor" naar beste weten en kunnen op te voeren. Natuurlijk moeten wij geen onmogelijke resultaten verwachten, maar één ding staat vast: Wordt de opvoering van „School di Amor met sukses bekroond, dan zal er bewezen worden, dat ook door Antilliaanse amateurs, met wat goede wil en doorzettingsvermogen, toneel op eigen kracht gebracht kan worden..... De leider van dit groepje, de heer Eddie Pieters, weet wat hij begonnen is, en hij weet ook wat hij wil......

Sociedad Pro Arte Escenico hoopt met deze opvoering een betere periode, een bloeiperiode in te luiden voor de toneelwereld om onze eilanden, waarin in het verleden ook door anderen zeer zeker goede voorstellingen gegeven werden, maar waarmen tevens steeds door omstandigheden genoodzaakt werd om in non-aktiviteit te vervallen.

„Wij willen het niet bij deze ene voorstelling laten. Wij moeten doorzetten en doorgaan", aldus de leden van „Sociedad Pro Arte Escenico".

New Yorkse Beurs

New York. — De koersdaling op de New-Yorkse effectenbeurs werd gistermorgen voortgezet hoewel het aanbod bleef. Rond het middaguur hadden koersdalingen tot ongeveer een punt de overhand. In de namiddag nam de verkoopdruk af doch de markt slaagde er niet tot een herstel te komen. De markt sloot nauwelijks prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1243, waarvan hoger 279, lager 750 en onveranderd 214. De aandelenomzet bedroeg 3.120 000 en de obligatieomzet dlrs 5.401.00 de koersen waren.

American tel and tel 83 1/8 (n. aand.)
Anaconda copper 65 1/4
Bethlehem steel 51 3/4
Dupont de nemours 255
General electric 81 3/4
General motors 90 9/8
Intern. tel and tel 38 7/8
Royal Dutch 44 1/8
Shell oil 89 1/8
Standard oil of New Jersey 91 7/8
U. S. steel 94 3/4
Canadian pacific 29 3/4
International nickel 93 1/2
Royal Dutch American shares 72 1/4 b
K L M 33 9/8
Aluminium co 98 7/8
Dow Jones 637,49.

Moskou. — De Russische vliegtuigontwerper Andrei toepolef heeft de Gouden Medaille, de hoogste onderscheiding van de „Federation Aeronautique Internationale" (FAI), gekregen. De FAI houdt op het ogenblik een congres te Moskou.

Viering 10 jarig bestaan Passaat Ontspannings Club

Het bestuur herinnert de leden aan de SLOTFEESTAVOND op 6 Juni a.s. in het clubgebouw aan de Mortiersweg 5. Aanvang 21.00 uur. Kleding formeel. Introductie toegestaan.

De tennisleden van de Verenigingen Asiento, P.S.V., R.C.C., New-Port, de West, alsmede de deelnemers aan de auto sterrit zijn van harte welkom.

Muziek van Conjunto Jovenes del Caribe onder leiding van Henny van Velzen.

INGEZONDEN

Open Brief aan mijn medewerknemers

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

Geachte Werknemers:

Gezien de zeer beroerde toestand bij de olie-industrie, veroorzaakt door het monster CAO, wil ik hierbij een oproep doen aan allen, die willen medewerken tot het in het leven roepen van een fatsoenlijke vakvereniging, zich zo gauw mogelijk met mij in verbinding te stellen.

Het is onze bedoeling binnen zeer korte tijd:

a) een voorlopig bestuur samen te stellen;
b) de goedkeuring van de statuten te krijgen;
c) over te gaan tot het kiezen van een reglementair bestuur;
d) erkenning te vragen;
e) direkt over te gaan tot het aanknopen van besprekingen om te geraken tot wijziging van die punten in het kontrakt, welke niet in overeenstemming zijn met internationale CAO-regels, en een ander, desnoods in samenwerking met bestaande instanties.

Elke werknemer moet bij een vakvereniging zijn aangesloten.

Al uw korrespondentie kan gericht worden aan: J. M. Cijntje, CeBOWA, Bargestraat 1.

Voor persoonlijke kontakten: J. M. Cijntje, D. A. Keep en C. D. Bernabela.

J. M. Cijntje,
TA/CMB

Groeten uit Nederland

Willemstad. — Hedenavond zendt Radio-Hoyer wederom het groetenprogramma van Nederland uit. De groeten zijn opgenomen in Amsterdam, Den Haag en Reuver. U kunt de stemmen horen van Humphrey van Wilgen en zijn verloofde Jos Schuttel; Otto en Winston Cannegieter en Marijke Vissers. Via Radio-Hoyer I om 17.30 uur en via Radio-Hoyer II om 18.00 uur.

Washington. — President Eisenhower heeft John Howard Morrow, een kleurling benoemd tot de eerste Amerikaanse ambassadeur in Guinea.

Ruimte-aap ABLE overleden

Washington. — Able, het brouwtjesaapje dat samen met een andere kleine apin, Baker, vorige week een tocht naar de ruimte maakte, is maandagnacht tijdens een behandeling gestorven.

In een bekendmaking van het leger wordt gezegd dat de dood van de aap niet het gevolg is van de vlucht. De behandeling werd uitgevoerd om een registratie instrument te verwijderen.

De aap stierf in een laboratorium voor medisch onderzoek van het leger in Kentucky.

CONGRES OORLOG EN VREDE

De moderne oorlog is een soort boemerang geworden

Tegenstellingen zijn niet van psychologische aard

(Van onze biezonder correspondent)

De belangstelling voor het congres „Oorlog en Vrede" van het Collegium studiosorum Veritas te Utrecht was de eerste dag zo groot, dat de deelnemers moesten verhuizen van de senaatszaal naar het groot-auditorium in het universiteitsgebouw. Namens het curatorium sprak mr. dr. J. Donner, president van de Hoge Raad, die het congres gistermiddag opende, zijn grote waardering uit voor het initiatief om met dit congres een lustrum te beginnen. „Veritas" heeft een even actueel als moeilijk, centraal en complex vraagstuk aan de orde gesteld. Prof. Donner zag vrede eerder als een toestand van gerechtigheid dan alleen als een afwezigheid van gerechtigheid dan alleen als een afwezigheid van oorlog. Hij wees er op,

dat de vragen, die in belangstelling komen, de diepste persoonlijkheid van de mens raken. Het gaat er niet om, dat met deze besprekingen een doelmatigheidspolitiek wordt uitgestippeld, maar dat men komt tot een doorleefd standpunt.

De eerste inleider, prof. mr. dr. J. Barents van de gemeentelijke universiteit te Amsterdam, sprak over de moderne oorlogsdreiging en de ideologische tegenstelling.

De mensheid, zo zei hij, heeft heel de geschiedenis door met het probleem van de oorlog geworsteld, maar bijzondere aspecten van de verschrikking van de tegenwoordige oorlog zijn het betrekken van de gehele bevolking daarin en de intensiteit van het vernietigingswapen.

Een troostende factor is, dat de moderne oorlog een soort boemerang is geworden en dat de ontwikkeling na de tweede wereldoorlog zou kunnen worden voortgezet in die zin, dat alleen „plaatselijke" militaire conflicten uitbreken en dat een nieuwe wereldoorlog wordt vermeden. In heel de Westerse wereld zijn de mensen er niet meer op uit om geschillen door oorlog tot een oplossing te brengen en ook de leiders van de communistische wereld zijn daarvoor langzamerhand, gezien een uitspraak van Malenkof, bang geworden.

Waarvoor wij allen bevreesd zijn, de sfeer van de vrij mogendheden tegenover die van het communistische blok. Prof. Barents zette uiteen, dat de ideologische tegenstellingen in de wereld velerlei zijn. Ook is de tegenstelling tussen communisme en democratie geen zwart en wit. Het is onjuist te stellen, dat er in het westen een ideale samenleving zou zijn, maar men heeft hier tenminste de kans om voortdurend de huidige situatie te herzien. In het westen wordt in ieder geval de vrijheid van de individuele mens gewaardeerd.

Er bestaat verschil van opvatting omtrent democratie en vrijheid, ook tussen verschillende groepen in Nederland, o.a. tussen katholieken en andersdenkenden. Als niet-katholiek kan prof. Barents het eens zijn met de uitspraak van paus Pius XII, dat democratie en vrijheid op zichzelf geen verworvenheden zijn, waarbij men zich rustig kan neerleggen.

Voor wat de houding van de communisten betreft, merkte prof. Barents nog op, dat zij altijd klaar staan om het westen bij zijn ondergang te helpen, maar niet op de eerste plaats met wapengeweld, omdat dit overbodig zou zijn. Zij hopen op onderlinge tegenstellingen. De aaneensluiting van het westen is een zaak, die Rusland zeer mishaagt. De inleider wilde niet geheel en al ontkennen, dat er in het communistische regiem iets verandert, maar maande toch tot grote voorzichtigheid, niet gelovend aan de mogelijkheid van coëxistentie, omdat zulks in de ogen van de Russische leiders nooit blijvende vrede betekent. Het Atlantische verdrag zag hij als een instrument tegen verdere agressie van Rusland in Europa en hij meende stellig, dat de Nato in de afgelopen tien jaar niet voor niets heeft bestaan. Prof. Barents meende tenslotte, dat men de toekomst met nuchterheid en werkelijkheidszin tegemoet moet zien, met koele zenuwen en de nodige zedelijke gevoelens om in een nieuwe situatie tot juiste oplossingen te geraken. Het kan in de wereldpolitiek vaak anders lopen dan wij menen, zodat er reden is voor enig vertrouwen en we moeten zeker niet in paniekstemming verkeren.

Prof dr. B. H. M. Vlekke uit Leiden belichtte de praktische geschilpunten tussen Oost en West, waarbij hij het bestaan van politieke tegenstellingen al te gemakkelijk verwaarloosd zag.

Velen vragen voortdurend om „een gesprek met de Russen", alsof de tegenstelling slechts psychologisch zou zijn en het wederzijds wantrouwen door goede wil uit de weg geruimd zou kunnen worden.

Hoewel het mogelijk is, dat internationale conflicten door kwaadwilligheid ontstaan, zal het toch zelden gebeuren, dat zij alléén door gebrek aan goede wil tot oorlog kunnen leiden.

Prof. Vlekke verwierp ook de theorie dat internationale conflicten onvermijdelijk zijn, omdat er bezit van de macht onafwendbaar leidt tot een misbruik van de macht. De wereld heeft enkele eeuwen lang op het stelsel van evenwicht der machten vertrouwd als garantie voor de vrede. Dit stelsel kan niet goed werken, wanneer slechts twee machten tegenover elkaar staan, zoals nu het geval is. Het vereist altijd een derde en liefst een vierde en vijfde macht om de balans in evenwicht te houden.

Overgeleverde begrippen omtrent macht en politiek maken een tegenstelling mogelijk — zo concludeerde prof. Vlekke — die door de ideologische verschillen verscherpt wordt. misschien zelfs onverzoenlijk wordt gemaakt.

Niet door het militair strategische maar door het ideologische element is de vijandschap tussen Oost en West verscherpt, want veel van wat wij de Sovjet-Unie verwijten in Oost-Europa gedaan te hebben, werd in beginsel door de westelijke bondgenoten tijdens de laatste oorlog goedgekeurd. Wat nooit werd goedgekeurd door het Westen, was de opzet der Sovjet-Unie om in elk land, dat binnen haar invloedssfeer viel, de bestaande maatschappelijke ordening omver te stoten en te vervangen door een opdringen van de communistische ordening.

Aan de hand van situaties als in Duitsland, Korea, Vietnam, in zekere zin zelfs China, die uiteen vielen in een westelijke en oostelijk beinvloed deel, betoogde prof. Vlekke, dat de militair strategische tegenstelling secundair is en de politieke primair. Een verzachting van militaire confrontatie langs eén scherp gedefinieerde lijn door middel van disengagement zal onmiddellijk gevolgd moeten worden door politieke regelingen, wil zij werkelijk tot de vrede bijdragen. Ook in dat geval aan beide zijden de wil tot compromis aanwezig moeten zijn.

Post van de Bovenwinden

De Verkiezingen

Rustig zijn de verkiezingen verlopen, een enkeling op Saba is niet tot een beslissing kunnen komen komen en heeft blanco gestemd. Eén ongeldige stem is uitgebracht Alles is kalm verlopen en groot gedrang op het stemburea was er ook niet want ieder bureau hier heeft een goede .200 kiezers waarvan nog een gedeelte niet is opgekomen en de rest is vrijwel over de gehele dag uitgesmeerd. Het is dus een kalm bedrijf en van sensaties hebben we dan ook niet gehoerd.

Toch is er een oude dame geweest die, na een tijdje in het stemhokje te hebben rondgeschakeld, verontwaardigd er uit kwam om de heren van het stembureau te vertellen, dat het niet te pas kwam, want in haar hokje lagen alleen maar rode potloden en geen groene, die zij toch nodig had voor haar stem, want zij wist wel degelijk dat zij groen moest stemmen en niet rood.

Haar werd uitgelegd dat we een rood bepotlode wet hebben en andere kleuren er niet aan te pas moeten komen wat de kalmte in haar gemoed en ook in het stemlokaa weer deed terugkeren.

Mackinac. — Op Mackinac Island in Michigan in de V.S. is een topconferentie geopend van morele herbewapening. De conferentie zal zich, behalve met de problemen en de toekomst van Azië, Afrika en Amerika, ook bezig houden met de eenheid in Europa.

Het Decreet van het Heilig Officie

Grote beroering had politieke reden

Communistisch Christelijke samenwerking op Sicilie verbroken

(Van onze Romeinse redakteur)

Het politieke leven in Italië, dat vrijwel steeds wordt gekenmerkt door heftige beroeringen, vertoonde in de eerste weken van april een merkwaardige tendens naar een volkomen on-Italiaanse gezapigheid. De onverdroten en alsmaar meer naar rechts draaiende politiek van de voortreffelijk functionerende regering-Segni maakte de meer op links-om ingestelde politici kennelijk duizelig.

Zelfs de wet op het aanleggen van bases voor het afschieten van atomaire vergeldingswapens veroorzaakte niet meer dan locale stormpjes in de rode en rose wastobben. En de verbroedering van de volksmonarchisten en de nationale monarchisten met de daarop volgende samensmelting van de beide partijen tot één monarchistisch blok — toch een politieke gebeurtenis van de eerste orde — werd meer vanwege de goede orde dan uit interesse ter kennis genomen. Half april echter werd de even vreemde als weldadige rust verbroken. De Vaticaanse Congregatie van het Heilig Officie publiceerde een door de paus goedgekeurd decreet en meteen brak de storm los.

In het besluit van het Heilig Officie, dat aansluit op een decreet van Pius XII uit 1949, wordt kort en bondig gezegd, dat het katholieken verboden is bij verkiezingen hun stem te geven aan communisten en aan candidaten of partijen die, om het even of ze zich al dan niet Christelijk noemen, met de communisten samenwerken of een neiging tot samenwerking met de communisten vertonen. Veel duidelijker kan het al niet. Het decreet geldt voor de katholieken van alle landen en dus niet alleen voor de katholieken van Italië. Dat met name de Italiaanse communisten en Nenni-socialisten zich zo uitermate hevig opwinden over het decreet van het Heilig Officie, dat waakt over de ongereptheid van geloof en zeden, heeft zijn redenen.

De Christelijk Democratische Unie.

Op 7 juni aanstaande vinden er in Sicilië regionale parlementsverkiezingen plaats. In 1958 werden aldaar de christen democraten in de oppositie gedrongen door een vroegere partijgenoot, Silvio Milazzo, die op het ogenblik president van een regering is, die door de communisten én door de rechtse partijen wordt gesteund. De actie van Silvio Milazzo, die de Christelijk Democratische Unie stichtte, werd tot op zekere hoogte geprovoceerd door het centralisme van de toenmalige minister-president Amintore Fanfani.

Toen Fanfani van het toneel verdween en de nieuwe regering onder Segni blijk gaf niets te voelen voor het centralisme van Fanfani, bleef Milazzo toch op zijn gewraakte post. De partijleiding van de Democrazia Cristiana te Rome sloeg het een en ander met grote ongerustheid gade. Milazzo dreigde de eenheid van het politieke katholieke front voor goed te breken en voelde zich blijkbaar sterk als leider van een katholieke dissidentenparty en als chef van een regering, die „pro-Sicilië en anti-Rome" in haar vaandel schreef en welhaast vanzelfsprekend kon steunen op de communisten.

Tot voor kort rekende Milazzo op een klinkende verkiezingsoverwinning. Niet ten onrechte, want vele katholieke Sicilianen zagen in hem de locale kampioen, die de heren in Rome wel eens even duidelijk zou maken, dat Sicilië geen stiefkind is. Het was de katholieke Sicilianen wel duidelijk, dat het niet aangaat op de communistische partij te stemmen, maar ze zouden er geen been in hebben gezien hun stem aan de katholieke partij van Milazzo te geven. Dat Milazzo met de communisten pacteerde, interesseerde hem minder. Het Heilig Officie heeft hen nu de ogen geopend. Het uitermate gevaarlijke experiment-Milazzo gaat ten einde.

De Derde Weg....

Milazzo kwam na de afkondiging van het decreet voor een moeilijke keuze te staan. Hij kon de strijd tot het bittere einde voortzetten. Dat is hij kennelijk niet van plan. Hij kon met de zijnen terugkeren in de schoot van de Democrazia Cristiana en partij en regering enkele wensen doen toekomen. Ook die weg schijnt hij niet te willen inslaan. Hij koos een derde weg en begon zich met zich van de communisten te distancieren. Hij wil dus met zijn eigen partij de verkiezingsslag voeren, maar in de toekomst niet meer samenwerken met de communisten. De verkiezingen zullen uitwijzen of de kracht van Milazzo al dan niet is gebroken.

De stemmen uit de linkerhoek hebben intussen een nog steeds voortdurend protestlied aangeheven. De stem van de leider der communisten Palmiro Togliatti, die altijd op de bres springt als er politieke en democratische vrijheden te verdedigen zijn, klonk luider dan de andere. Togliatti heeft zelfs vragen gesteld in de kamer en meent, dat het besluit van het Heilig Officie in strijd is met het tussen Italië en de Heilige Stoel gesloten concordaat. Hij meent verder, dat het Italiaanse volk door het besluit in zijn politieke vrijheden wordt beperkt. Togliatti geeft er, zoals bekend is, de voorkeur aan via een volksfront tot een éénpartijenstaat te komen, waarin de politieke vrijheid volmaakt is: één volk en ook maar één partij, de communistische.

Merkwaardig is, dat de stemmen van links niet onder stoelen of banken steken, dat ze diep teleurgesteld zijn in paus Joannes. Onder de kop „Roncalli en Pacelli, ze zingen hetzelfde lied", plaatste een links weekblad een artikel waaruit valt te lezen, dat de extreem linksen werkelijk hadden gedacht, dat paus Joannes een soort verzoenende en zeker een soepele houding zou aannemen tegenover de communisten en hun helpers.

Nu dat niet het geval blijkt te zijn en ook paus Joanner de katholiegen in het algemeen en vooral de katholieken van Italië er op liet wijzen, dat het communisme een levensgevaar voor religie en vrijheid is, gaan de Nenni-socialisten en de communisten theatraal te keer en spelen de beledigde onschuld. Hun uitzonderlijk felle reactie is mogelijk ook te verklaren uit een voorgevoel van naderend verkiezingsonheil.

Wi.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

54)

„Freule Hangst, gelooft u mij nu, u kunt nuttiger zijn op Ter Weem dan hier. Er zijn meer dan genoeg mensen om te zoeken. En in 's hemelsnaam, neemt u uw schoonzuster mee voor we hier een of andere hysterische scène krijgen."

„Och, praat u nu toch geen onzin. U bederft altijd iemands plezier. Waarom zou ik niet mogen meezoeken naar Hubert. Stel je voor, wie weet wat er met de arme Hubert gebeurd is! Best mogelijk, dat hij in z'n dode eentje met een verzwikte enkel midden op de hei zit, als een kikker op een kluitje, terwijl die brave engel van een Angel er op z'n zeven gemakken vandoor is. Neen, neen, u krijgt mij niet naar huis! Met geen tien paarden! Een Hangst, die zandruiter wordt!"

„U gaat wel naar huis, mevrouw Hangst."

„Neen, dank u, mijnheer de politie-agent. Hubert, die een figuur slaat! En ik zou er niet bij zijn om het te zien. Ik denk er niet aan! Ik-denk-er-niet-aan!"

Ze lacht luid en schril. En Pieter Auguste Perquin denkt, dat het toch eigenlijk geen wonder is, dat de mensen in Weemeroyen in hun bijgeloof haar voor een heks aanzien.

Ze begint hem nerveus te maken met haar half toegeknepen groene ogen en haar koortsige geëxalteerdheid. Als hij haar aankijkt ziet hij tegelijkertijd het portret van Chiara Hangst in de eetzaal en ook een in bruin leder gebonden boekje, waarin een mooie vrouwenhand met sierlijke fijne letters van dag tot dag het langzaam wegsterven van een medemens optekende. Van haar echtgenoot, die wegteerde door het vergif, dat zij hem op een duivels ingenieuze wijze toediende. Claire Hangst wekt bij hem opeens een onberedeneerde afkeer.

„U gaat natuurlijk wel naar huis," zegt hij nog eens. „Als u niet vrijwillig gaan wilt, dan maar gedwongen."

Ze is nu wit van woede. Met een druk van haar knieën stuurt ze haar paard naast hem en heft haar rijzweep op: „Belachelijke politieagent!"

Maar wanneer Perquin de arm grijpt, die de zweep opheft, zakt haar woede eenklaps in, juist als op de avond, toen Manou na veel zoeken werd teruggevonden.

„Ik...... ik zal wel met Leontine naar h.h.h.h.uis g.g.gaan, m.m.aar ik ben zo nerveus zo verschrikkelijk nerveus! Mijn arme, lieve Hubert! Het zal toch niets ergs zijn, mijnheer Perquin? U gelooft toch niet, dat Hubert iets ergs overkomen is? Het... ...spijt me toch zo, dat ik mij zo aangesteld heb, maar dat komt allemaal omdat ik zo nerveus ben."

„Kom nu maar mee, Claire," zegt Leontine Hangst en legt haar hand op de teugel van Empereur. Een deel van de jagers sluiten zich bij de beide dames aan. De rest verspreidt zich over de heide.

„Joost," wenkt Pieter Auguste Perquin zijn vriend. „Ik zou graag willen, dat jij met mij meereed. Eerst naar het Kattenven en dan...... "

„Het Kattenven? Maar we zijn in geen velden of wegen in die buurt geweest."

„Dat weet ik wel. Maar ik moet eerst daar zijn voor ik me verder oriënteren kan."

„Je oriënteren. Wat bedoel je?"

„Ik bedoel, dat ik om te weten, waar ik ongeveer moet zoeken wat ik vrees dat ik vinden zal, eerst het Kattenven moet hebben als uitgangspunt."

„Je zegt, wat je vreest dat je vinden zult. Geloof je dan, dat Hubert werkelijk iets ernstigs is overkomen?"

„Ik ben bang, Joost, dat Hubert Hangst dood is."

„Dood? Maar hoe kom je in 's hemelsnaam tot die conclusie? Waarom ter wereld zou Hubert dood zijn? Er kan toch iets met zijn paard gepasseerd zijn. Wie zegt dat hij op het ogenblik niet te voet op weg is naar Ter Weem? Hoe kom je op dit lugubere idee? Heb je aanwijzingen? Wat...... eh...... Zeg dan toch eens wat."

„Ik zou liever wachten tot we bij het Kattenven zijn, als het je hetzelfde is."

Zwijgend rijden ze verder.

„Leontine zal nu wel thuis zijn. Als Hubert al op Ter Weem was, zouden we nu de grote klok moeten horen," verbreekt Joost Alland eindelijk de steeds drukkender wordende stilte.

Ze zijn nu bij het Kattenven aangekomen en Perquin laat zich uit het zadel glijden.

„Wil je me nu eerst eens vertellen, wanneer je Hangst voor het laatst hebt gezien?"

„Wanneer ik Hubert voor het laatst...... Eens even nadenken...... Wacht, dat was zo ongeveer om een uur of een. De honden schenen maar geen lucht te kunnen krijgen en daarom hadden we op ons gemak geluncht. En toen plotseling begonnen ze aan te slaan in het Muldersbos."

„Waar ligt dat?"

„Daarginds, schuin achter die heuvelkam. Het is verrekt moeilijk terrein, veel onderhout. Bijna niet te doen te paard. We draaien er om heen als de kat om de hete brij in de hoop, dat het beest zou uitbreken. We waren nog al verspreid want ieder probeerde of hij ook kans zag ergens een doorgang te vinden. Daar was 't dat ik Hubert voor het laatst zag. Hij reed die kant op en riep me nog iets toe, maar ik verstond door het lawaai niet wat hij riep."

„Hij reed dus in de richting van dat heuveltje?"

„Juist. Waarom vraag je dat?"

„Ja, zie je Joost, je weet, ik rij zielsgraag, maar een jager, echt wat je een jager noemt, dat ben ik eigenlijk helemaal niet."

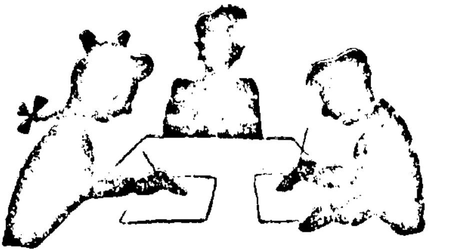
Joost Alland mompelt iets van evenmin een liefhebber te zijn.

„Dat weet ik. Jij zult dan ook wel kunnen begrijpen hoe ik toen het zaakje eenmaal goed op gang was, op de gedachte kwam de jacht de jacht maar te laten en er voor mijn eigen plezier op uit te trekken. Zo belandde ik bij het Kattenven. En toen ik hier zo zat, zag ik over die heuvelkam twee ruiters rennen, de een achter de ander. En de achterste hief een arm op met een gebaar alsof hij naar iets in de verte wees. Tenminste dat veronderstelde ik. Maar daar straks......, heb je gezien hoe Claire Hangst haar zweep tegen mij ophief?"

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

„We gaan kijken; loop achter me; vooruit, Cappi!"

Juist toen we de hut uit gingen, weerklonk er een verschrikkelijk gehuil door de stilte en Cappi kroop angstig tussen onze voeten.

„Wolven!!! Waar zijn Zerbino en Dolly?"

Daar kon ik niets op zeggen. Ze waren zeker naar buiten gegaan, toen ik sliep. Zerbino had toch zijn voornemen uitgevoerd en Dolly was er achteraangegaan.

Hadden de wolven ze gepakt?

„Neem ook een tak," zei Vitalis, „we gaan ze helpen."

Over wolven had ik vaak verschrikkelijke verhalen gehoord. Toch nam ik een tak en volgde mijn meester.

Buiten was er niets van de honden te zien; alleen maar hun sporen in de sneeuw. Die volgden we om de hut heen en we vonden op enige afstand een plek, waar de sneeuw omgewoeld was alsof er dieren hadden liggen rollen.

„Zoek, Cappi, zoek!" zei Vitalis en floot om Zerbino en Dolly te roepen. Er kwam geen geblaf tot antwoord en Cappi ging niet zoeken, ofschoon hij anders altijd gehoorzaam was. Nu bleef hij angstig aan onze voeten staan

Vitalis floot nog eens en riep heel hard om Zerbino en Dolly.

We luisterden gespannen.... het bleef stil ... mijn hart kromp ineen!.... Arme Zerbino....! Arme Dolly....!

„De wolven hebben ze meegenomen," zei Vitalis, „waarom heb je ze ook uit laten gaan?"

Ik gaf geen antwoord.

„We moeten ze gaan zoeken," zei ik en liep al door, maar Vitalis hield me tegen.

„Waar wil je ze dan zoeken?"

„Ik weet niet; overal!"

„Hoe kunnen we nu in het donker en in de sneeuw de richting bepalen? Dat ze niet op mijn roepen geantwoord hebben," vervolgde hij, „komt, doordat ze.... vér weg zijn; en als wij zelf door de wolven aangevallen worden, dan hebben we niets om ons te verdedigen."

Het was akelig om die twee arme honden aan hun lot over te moeten laten, vooral voor mij, omdat ik er schuld aan had. Als ik niet geslapen had, waren ze niet uitgegaan.

De meester keerde terug naar de hut en ik volgde hem, maar stond herhaaldelijk stil, keek dan achterom en luisterde. Niets te horen! Toen we in de hut kwamen, wachtte ons een nieuwe verrassing. Het vuur was beter gaan branden en verlichtte de hele ruimte. Waar was Jolico?

Zijn dekentje lag bij het vuur, maar hij zat er niet onder. Ik riep hem: Vitalis riep ook, maar hij liet zich niet zien.

„Toen ik wakker werd, lag hij nog bij me; hij is dus uitgegaan toen wij buiten waren," zei Vitalis.

We namen een handvol brandende takken om buiten in de sneeuw naar zijn sporen te zoeken. We vonden niets. Daarop zochten we weer binnen tussen de takken; ik klom op de schouders van Vitalis om de onderkant van het dak na te zien; alles tevergeefs.

Mijn meester was wanhopig en ik was diepbedroefd.

„Kunnen de wolven hem misschien ook meegenomen hebben?" vroeg ik.

„Neen, de wolven zouden niet in de hut durven komen. Ze zullen wel Zerbino en Dolly aangevallen hebben, omdat die buiten waren; maar in de hut zijn ze niet binnengedrongen. Waarschijnlijk is Jolico van schrik hier of daar weggekropen, toen wij buiten waren. En dat maakt me juist zo ongerust over hem, want bij dit weer zal hij kou vatten en dat is dodelijk voor hem."

„Laten we dan nog eens zoeken," stelde ik voor.

Opnieuw keken we overal, waar we al eerder geweest waren, maar vonden niets.

„We moeten wachten, tot het dag is," zei Vitalis.

„Hoelang zal dat nog duren?"

„Ik denk nog twee of drie uren."

Hij ging bij het vuur zitten met zijn hoofd tussen zijn handen. Ik wilde hem niet storen en de enige beweging, die ik maakte, was het gooien van takken op het vuur.

Nu en dan liep hij even naar de deur om te kijken of het al dag werd, en om even te luisteren. Daarna keerde hij weer naar zijn plaats terug.

Ik had nog liever een flinke uitbrander van hem gekregen dan hem zo somber en neerslachtig te zien.

Ik had nog liever een flinke uitbrander van hem gekregen dan hem zo somber en neerslachtig te zien.

Met het aanbreken van de dag werd het kouder; er drong ijskoude lucht de hut binnen. Zou Jolico nog leven, als we hem vonden? Zo gauw we buiten voldoende konden zien, trokken we er op uit, elk met een flinke stok in de hand. Cappi toonde nu geen angst meer en ging mee. Terwijl wij op de grond naar het spoor van Jolico zochten, stond Cappi blij te blaffen en omhoog te kijken. We moesten dus in de lucht zoeken en niet op de grond. En ja, hoor, er was in de sneeuw op het dak gelopen tot aan een tak, die over het dak hing. Die tak volgden we met de ogen tot aan de boom en helemaal bovenin ontdekten we onze kleine vluchteling. Het arme dier moest wel halfbevroren zijn. Vitalis riep hem zachtjes, maar hij verroerde zich niet. Gedurende enkele minuten herhaalde de meester zijn roepen, maar Jolico gaf geen teken van leven.

Mijn nalatigheid van de nacht moest ik goedmaken.

„Als u wilt, zal ik hem er uit halen."

„Je zult je nek breken."

„Daar behoeft u niet bang voor te zijn!"

Ja een beetje gevaarlijk was het toch wel, want de dikke en gibberige boom was bedekt met sneeuw. Daar ik al vaak in bomen geklommen was, bereikte ik de eerste dikke tak door de kleinere takken langs de stam als steunpunten te gebruiken. Daarna kwam ik gemakkelijk hoger en onder het klimmen praatte ik zachtjes tegen Jolico. Hij bewoog zich niet, maar zat me met zijn schitterende oogjes aan te kijken. Ik stak mijn hand al uit om hem te pakken, maar hij sprong op een andere tak; ik hem achterna; hij wéér op een andere tak, en toen — zijn kleine handjes waren nat en koud van de sneeuw — tuimelde hij enkele takken lager, kreeg weer even houvast, sprong dan ineens met een grote boog op de schouder van Vitalis en kroop gauw onder zijn jas.

Het was al veel waard, dat we Jolico terug hadden, maar we verlangden meer: we moesten de honden nog zoeken.

In enkele stappen waren we op de plek, waar we 's nachts al gestaan hadden, en nu, bij daglicht, konden we gemakkelijk raden, wat er gebeurd was. De moord op de honden was duidelijk uit de indrukken in de sneeuw af te leiden.

Ongeveer twintig meter achter de hut eindigde hun spoor. Dáár hadden ze met de wolven in de sneeuw liggen rollen. Je zag van welke kant de wolven gekomen waren en ook in welke richting ze de honden hadden meegenomen. Die werd aangewezen door een streep van bloeddruppels. Ons onderzoek konden we wel beëindigen. Er moest nu zo gauw mo-

Het arme dier moest wel halfbevroren zijn.

gelijk voor Jolico gezorgd worden. Die had veel warmte nodig. In de hut hield Vitalis zijn handjes en voetjes dicht bij het vuur en ik verwarmde zijn dekentje, waarna we hem daarin wikkelden. Hij had eigenlijk een goed bedje nodig met een warme kruik en warm drinken. Maar dat konden we hem niet geven. Gelukkig, dat we tenminste vuur hadden! Allebei zaten we bij dat vuur zonder te praten, haast zonder ons te bewegen en voortdurend waren we in onze gedachten bezig met onze verloren kameraden; arme Zerbino! en arme Dolly!

Ik kon mezelf niet vrij van schuld voelen. Als ik goed de wacht gehouden had zoals ik moest, en niet ingeslapen was, dan waren ze niet naar buiten gelopen. Ik zou gewild hebben, dat Vitalis tegen me opgespeeld had, dat hij tegen me tekeergegaan was, maar hij zei er niets over; hij keek niet eens naar me; hij zat maar stil voorovergebogen in het vuur te kijken; hij dacht er zeker over na, wat hij zou moeten beginnen zonder de honden. Nu en dan voelde Vitalis onder het dekentje, maar Jolico werd nog niet warm. Ik boog me over hem heen en hoorde hem klappertanden.

„We moeten een dorp bereiken," zei Vitalis, opstaande, „anders zal Jolico doodgaan. Laten we gaan."

Jolico werd in zijn warme dekentje onder de jas van de meester opgeborgen, tegen zijn borst aan.

We stonden klaar om op te stappen. Toen zei Vitalis:

„Dit was een herberg, waar we de gastvrijheid duur hebben moeten betalen!" Zijn stem beefde. Hij ging het eerst naar buiten en ik volgde, maar Cappi bleef in de deur staan, net of hij wachtte op Zerbino en Dolly. Op ons roepen kwam hij toch mee.

Toen we tien minuten op de grote weg gelopen hadden, ontmoetten we een boerenkar, waarvan de voerman ons vertelde, dat we binnen het uur een dorp zouden vinden. Dat gaf ons moed, want we kwamen maar langzaam vooruit, omdat ik tot over mijn knieën in de sneeuw zakte.

We waren erg blij, toen we het dorp bereikten. Meestal zochten we een goedkope herberg op, maar deze keer liep Vitalis door tot een deftiger gebouw, waar een verguld uithangbord boven de ingang bengelde. Mijn meester trad nu op als een echte heer. Hij liep de keuken in en met opgeheven hoofd vroeg hij de herbergier om een goede, verwarmde kamer. Deze, een man met een deftig voorkomen, verwaardigde zich eerst niet ons te bekijken, maar de nette manieren van mijn meester maakten indruk op hem en een dienstmeisje kreeg opdracht ons een kamer te wijzen. Terwijl zij vuur aanmaakte, zei Vitalis me: „Gauw naar bed." Ik bleef verwonderd staan kijken. Waarom moest ik naar bed? Ik ging veel liever aan tafel.

„Vooruit, gauw een beetje!" Ik had maar te gehoorzamen. Het dekbed legde Vitalis tot aan mijn kin.

„Probeer warm te worden, hoe heter je 't krijgt, hoe beter."

Ik dacht bij mezelf, dat Jolico meer behoefte aan warmte had dan ik, want ik was helemaal niet koud.

Na enkele minuten vroeg Vitalis: „Heb je 't al warm?"

„Ik stik haast."

„Dat moet ook."

Toen stopte hij Jolico bij mij in 't bed en ik moest hem goed tegen me aan houden.

Anders was hij altijd weerspannig, als hij iets doen moest, dat hem niet beviel, maar deze keer vond hij alles goed. Hij had het niet koud meer; hij was gloeiend. Mijn meester haalde in de keuken een kom warme wijn met suiker. Hij probeerde Jolico enkele lepels van die drank in te geven, maar die hield zijn tanden stijf op elkaar. Met zijn felle kraaloogjes keek hij ons droevig aan, net of hij ons smeekte om hem niet te plagen. Meteen stak hij een armpje buiten de dekens en dat deed hij nog meer keren. Vitalis legde me uit, dat Jolico een keer longontsteking had gehad en dat hij toen genezen was door aderlating. Hij had dat zeker onthouden en wilde nu weer bloed laten afnemen. Dat was toch wel een bewijs, dat het dier zich erg ziek voelde. Om die reden had hij natuurlijk de wijn met suiker ook geweigerd, terwijl hij er anders veel van hield.

„Drink jij de wijn maar op en blijf in 't bed; ik ga een dokter halen."

Dat liet ik me geen twee keer zeggen, want wijn met suiker, dat vond ik ook niet onsmakelijk. Toen ik de kom leeg had, kroop ik weer dieper onder mijn dekbed, maar foei, wat kreeg ik het nu heet door die wijn! Ik kreeg het echt benauwd.

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

Hoe gaat het met jullie allen? Tot mijn spijt zijn er heel wat neefjes en nichtjes, die de vorige oplossing te laat hebben ingezonden, maar toch was ik aan de andere kant blij, dat van veel neefjes en nichtjes de oplossing goed was.

De oplossing is:

1. Aardenburg 2. Leimuiden
3. Wormerveer 4. Balkenburg

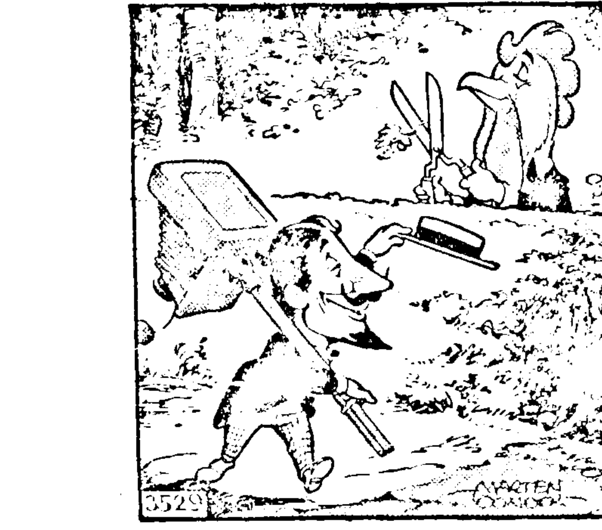
Inzendingen van brieven en oplossingen moeten uiterlijk 13 juni binnen zijn en voorzien van naam, alsmede van het aantal punten.

Tante Corry

VISITEKAARTJE

S. TIM
CHINA

Door het rangschikken van de letters op dit visitekaartje in een bepaalde volgorde krijg je een beroep. Welk beroep is dat?

3529 „Hartelijk dank", zei de heer Kiekvogel, toen hij zijn werk beëindigd had. „Dat is vast en zeker een mooie opname geworden".

„Dat meen ik ook", gaf de markies glimlachend toe. „Wees zo goed mij een exemplaar van het tijdschrift te zenden, amice. En zet er vooral bij, dat ik een voorstander van een voortvarend beleid ben".

„Het komt in orde", beloofde de fotograaf. Hij lichtte de hoed en vervolgde vrolijk zijn weg. Na enige tijd kwam het slot Bommelstein in zicht — en nu viel zijn blik op de bediende Joost, die een houten harkje had gehaald om bladeren te gaan zamelen.

„Kijk, kijk", prevelde Kiekvogel. „Dat is die kwalijke knecht, die mij zo slecht behandeld heeft. De ellendeling verdient niet, dat ik hem knip; maar aan de andere kant is het een mooie proef. Als hij zich nu wel laat fotograferen is dat een bewijs, dat er iets wonderlijks met mij gebeurd is". ......

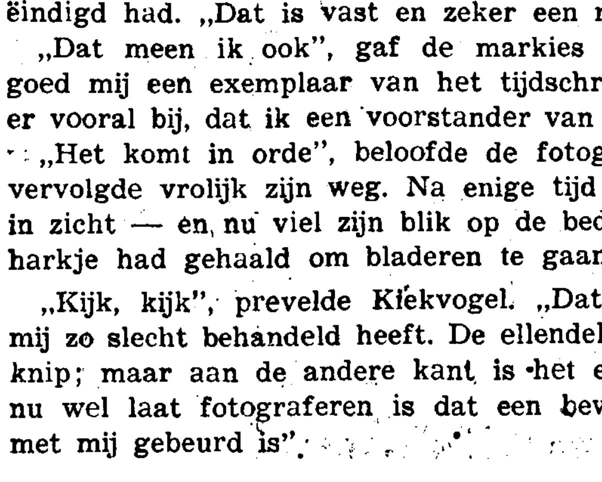
Hij hield dus halt en richtte zijn toestel.

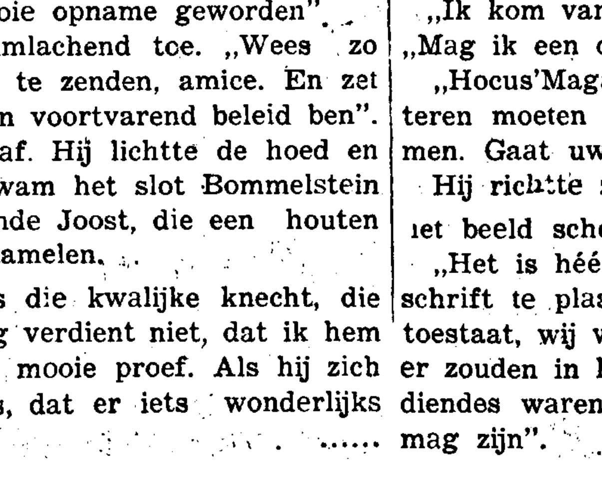
„Ik kom van Hocus' Magazijn!" zo riep hij tot de trouwe bediende. „Mag ik een opname van u maken?"

„Hocus'Magazijn?" herhaalde Joost verrast. „Ach, dat had ik gisteren moeten weten. Werkelijk een héél keurig blad, met uw welnemen. Gaat uw gang!"

Hij richtte zich fier op en trok zijn jas recht, terwijl de fotograaf het beeld scherp stelde.

„Het is héél juist gezien om iemand van mijn positie in het tijdschrift te plaatsen", vervolgde de knecht intussen. „Want als u mij toestaat, wij worden zo licht voorbijgezien. En toch denk ik zo vaak; er zouden in het geheel geen beroemdheden zijn wanneer er geen bediendes waren! Dat mag wel eens gezegd worden, als ik zo vrij mag zijn".

27—44 Met ingehouden adem zitten Eric en Svein in elkaar gedoken te luisteren naar het verdachte geritsel in hun nabijheid. Ze durven zich amper bewegen. Dan kraakt er zacht een takje achter hen. Ze wenden zich razend snel om en zien een gestalte behoedzaam op hen toekomen.

Hoewel de man met een speer gewapend is, staat Svein op het punt hem te lijf te gaan. De onbekende wenkt evenwel vriendschappelijk. „De drie krijgers wachten U. „Komt", fluistert Hij. Eric gromt achterdochtig, maar staat na een korte aarzeling op en volgt de vreemde, die hen langs een smal pad naar een kleine open plek voert, waar de drie Kelten hun inderdaad verheugd tegemoet treden. Het blijkt, dat de vreemde krijger hen hierheen gevoerd heeft kort nadat zij door Ragnar buiten het kamp waren gebracht. Zoals Eric al vermoedt, noemt hun nieuwe helper zich eveneens, „Broeder van de nacht". „Waarom is de krijger, die ons de weg wees door het moeras, nooit teruggekeerd?" vraagt de Noorman. „Hij werd gegrepen door Yala's krijgers", is het sombere antwoord. „Zij doodden hem, evenals vijf anderen van mijn broeders, die in hun handen vielen", „Maar waarom hielpen zij ons, vreemdelingen, eigenlijk?" „De vijanden van Yalah zijn waard geholpen te worden," zegt de krijger. „Om U gelegenheid te geven ongehinderd te ontkomen, ondernamen mijn dapperen broeders een aanval op Yalah's kamp. Dat is de reden, waarom gij niet gevolgd werd. Doch wij moeten geen tijd verspelen. De gelederen van Yalah volgen. Voordien moeten wij het moeras bereikt hebben, de enige plaats, waar Yalah ons niet durft volgen. Het opperhoofd Mohaka en Uw broeder Nahenah zijn verlangend U weer te zien".

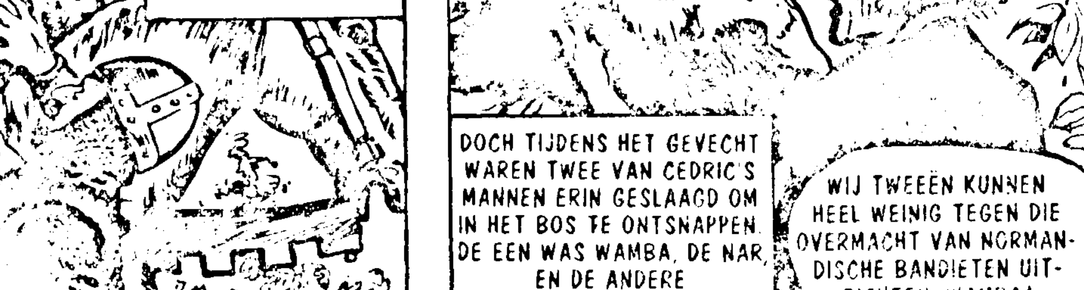
De Noorman knikt kort en zo haasten zij zich op weg naar het moeras, de schuilplaats van de geheimzinnige „Broeders van de Nacht."

Een ridder zonder vrees

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

Onze meester was tamelijk gauw terug met een heer, die een gouden bril droeg: de dokter. Uit angst, dat dit voorname heerschap niet voor een aap zou willen meegaan, had Vitalis niet gezegd, voor welke zieke hij hem nodig had. Dus toen de dokter mij in 't bed zag liggen met een hoofd als een pioenroos, kwam hij naar mij toe en legde zijn hand op mijn voorhoofd: „Bloedaandrang," zei hij en schudde zijn hoofd.

Het was tijd om hem uit de droom te helpen, anders zou hij mij misschien bloed gaan aftappen.

„Ik ben niet ziek, dokter."

„Wat zeg je, niet ziek? Het kind ijlt."

Ik lichtte het dek een beetje op en liet hem Jolico zien, die zijn armpje om mijn hals geslagen had.

„Deze is ziek, dokter."

De dokter sprong twee stappen achteruit en wendde zich tot Vitalis.

„Een aap!" riep hij, „hoe is 't mogelijk! Laat u me met die slechte wegen voor een aap komen?"

Onze meester is nogal handig bij zulke gelegenheden. Beleefd en gewichtig hield hij de dokter staande en legde hem uit, hoe Jolico zich de ziekte op de hals gehaald had. 't Was maar een aap, maar van zo veel waarde voor ons, dat hij het dier niet aan een gewone veearts durfde toevertrouwen. En de aap heeft toch zoveel gelijkenis met een mens, dat ook de ziekten van de mensen bij de apen voorkomen. Is het dan niet interessant voor een man van de wetenschap om te bestuderen in hoeverre die ziekten met elkaar overeenkomen?

Na deze vleiende woorden keerde de dokter van de kamerdeur terug naar het bed.

Onderhand dat onze meester sprak, had Jolico zeker geraden, dat die man met bril een geneesheer was, want wel tien keer stak hij zijn magere armpje buiten de dekens voor aderlating.

„Ziet u wel, dokter, hoe verstandig het beest is? Hij weet, dat u dokter is, en steekt u zijn arm al toe om zijn pols te laten voelen."

Dat gaf de doorslag; de dokter gaf toe: „Inderdaad, het is misschien een zeldzaam geval."

Ik verliet het bed om voor ziekenverpleger te gaan spelen.

Het was erg verdrietig en verontrustend voor ons; de kleine Jolico werd bedreigd met longontsteking. Die kleine arm, die al zo vaak was uitgestoken, werd door de dokter vastgepakt en er werd in zijn ader geprikt, zonder dat je hem hoorde. Hij wist, dat het nodig was voor zijn genezing.

Na het aderlaten kwamen nog zalf, pleisters en drankjes. Jolico was blij met mijn verzorging en keek vriendelijk naar me; hij was verbazend rustig en gewillig. Zijn ziekte had het gewone verloop van iedere longontsteking. Het hoesten, dat hem zo vermoeide, was gauw over. Eerst gaf ik hem, als hij erg hoestte, een beetje suiker, maar dat verergerde zijn kwaal, want hij begon opzettelijk te hoesten om suiker te krijgen. Toen ik dat bemerkte, kreeg hij niets meer, hoe erg hij ook zijn best deed. Hij ging zelfs rechtop zitten en voorover gebogen met zijn hand op de maagstreek, hoestte hij uit alle macht en maakte zich zó moe, dat hij uitgeput achteroverzakte.

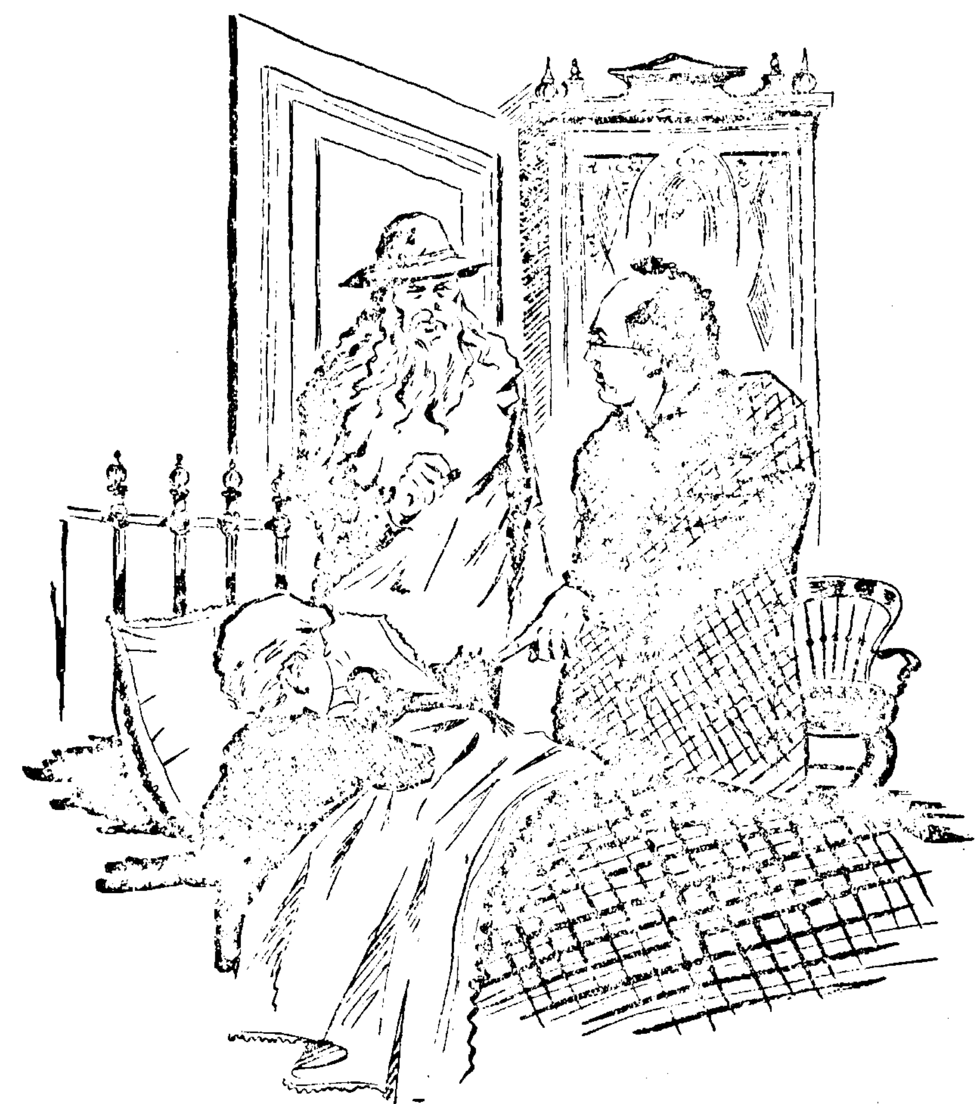
Op een morgen deelde de meester me mee, dat de herbergier hem de rekening gepresenteerd had, en dat was zo'n groot bedrag, dat hij na betaling nog maar vijftig stuivers over zou houden. Hij zag maar één middel om uit de geldverlegenheid te raken en dat was: nog dezelfde avond een voorstelling geven.

Een voorstelling zonder Zerbino, Dolly en Jolico! Dat leek me onmogelijk. En toch moest het doorgaan, want er was geld nodig om Jolico te verzorgen en hem te redden. Voor dokter, medicijnen, kamer en vuur moest er onmiddellijk geld binnenkomen en wel minstens veertig francs voor de herbergier, die ons opnieuw krediet wou geven.

Veertig francs in dit dorp, bij deze kou en met zo weinig hulpmiddelen, wat een krachttoer!

Vitalis vond een zaal op de overdekte markt, want een openluchtvoorstelling was bij deze koude onmogelijk. Hij stelde reclamebiljetten op en plakte ze aan; met enkele planken maakte hij een toneel en dapper besteedde hij zijn vijftig stuivers om kaarsen te kopen. Deze sneed hij middendoor om zijn verlichting te verdubbelen. Ik zag hem geregeld voorbij ons raam heen en weer lopen en was nieuwsgierig, hoe ons programma er wel uit zou zien. Dat kwam ik te weten van de dorpsomroeper, die op straat voor de herberg het programma voorlas. Vitalis had daarin overdreven beloften aan het publiek gedaan. Het vermeldde een over heel de wereld bekend toneelspeler — dat was Cappi — en een jonge zanger, een wonderkind, dat was ik.

Het meest merkwaardige in deze toespraak was, dat er geen toegangsprijzen waren vastgesteld, maar dat de toeschouwers pas na de voorstelling konden geven, wat hun edelmoedigheid hun ingaf om bij te dragen.

„Hoe is het mogelijk! Laat u me met die slechte wegen voor een aap komen?"

Vivian van de Leuv..	1	BOEK
S. Ugueto	1	”
G. Groenendijk	1	”
Ivan van Roosmalen	1	”
Ria van Roosmalen	1	”
Robbie van Sprang	1	”
Rene van Sprang	1	”
Pierre Tronco	1	”
Gerda Smeets	1	”
Wim Smeets	1	”
Hubert Borschot	90	punten
Edward Profeet	90	”
Ivy Sambo	90	”
Magnolia Thielman	90	”
Vincent Jansen	90	”
Mildred Jansen	90	”
Jeanette Thijssen	90	”
Joyce Perry	90	”
Marcel Pourier	90	”
Rudy Pourier	90	”
Geny Pourier	90	”
Reina Orman	90	”
Juliet Tremus	90	”
Joy Martina	90	”
Aitel Isebia	90	”
Noimi Constancia	90	”
Trudje Juda	90	”
Lucia Ignatius	90	”
Elvia Obispo	90	”
Marjorie Poulino	90	”
Siegfried Poulino	90	”
Iris Poulino	90	”
Dirk Sumter	90	”
Lucia Macnack	90	”
Ingrid Dovale	90	”
Monica Felipa	90	”
Casilda Felipa	90	”
Candida Felipa	90	”
Melva Felipa	90	”
Ida Felipa	90	”
Ethel Sprock	90	”
Rieke Moeniralm	90	”
Huub Moeniralm	50	”
Dulcela Haseth	90	”
Arline Ugueto	90	”
Judith Ugueto	90	”
Cleon Gout	90	”
Patricia Gout	90	”
Gersley Baleriano	90	”
F. Petrona	90	”
Ingrid Boom	90	”
Toos Smeulders	90	”
Helen Wanner	80	”
Doreen Peterson	80	”
Nilva de Jezus	80	”
Otmar Curiel	80	”
Rinette Drenthe	80	”
Chester Conner	80	”
Mirtha Casseres	80	”
Oswin Casseres	80	”
P. Loe	80	”
Erwin Lambertina	80	”
Blanca Rier	80	”
Harold de Miranda	80	”
Rita Caster	80	”
Treesje Juda	80	”
George Curiel	80	”
Marjo Schmeits	80	”
Roosje Schmeits	80	”
Hetty Tweeboom	80	”
Frans Nijbroek	80	”
Martha Amelo	80	”
Annemarie Burnet	80	”
Ingrid Zijlstra	80	”
Rudy Zijlstra	80	”
Edgar Zijlstra	80	”
Egbert Zijlstra	80	”
Maritza Zijlstra	80	”
Merediet Zijlstra	80	”
Ignalt Zijlstra	80	”
Annemarie Burnet	90	”
Herald Tronco	80	”
Stanley Espoza	80	”
Robert Alberts	80	”
Antony Kranwinkel	80	”
Edna Hu-A-Ng	80	”
Lloyd Narain	80	”
Rietje Ehren	80	”
Heleentje Ehren	80	”
Jacques Hernandez	70	”
Mathilda Laurens	70	”
Vivienne Pieters	70	”
Claverina Lichtenberg	70	”
Juliette Wilson	70	”
Yvonne Wilson	70	”
Daniel Wever	70	”
Ronald Sambo	70	”
Irene Sambo	70	”
Myrna Sambo	70	”
Yvonne Lichtenberg	70	”
Lean v Opstal	70	”
William Thomas	70	”
Gene Nahr	70	”
Jan Spaan	70	”
Stowell Hupsel	70	”
Melvyn Hupsel	70	”
Sonny Caster	70	”
Bettie de Brouwer	70	”
Theodardus Mathilda	70	”
Jean Schmeits	70	”
Willem Angad Gaur	70	”
Leslie Tweeboom	70	”
Richard L. Penha	70	”
Joseph Borgschot	70	”
Ludwina Petrona	70	”
Ritson Martis	70	”
Tessie van Sprang	70	”
Cynthia Buttler	70	”
Luis Rodrigues	70	”
Anna Rodrigues	70	”
Cecilia Rodrigues	70	”
Ethel Gout	70	”
Maureen Girigori	70	”
Maryles Girigori	70	”
Lilian Elstak	70	”
Louise Elstak	70	”
Georgette Labad	70	”
Lino Virginia	60	”
Marian Gijsbertha	60	”
Rudolf Knel	60	”
Irene Cicilia	60	”
Edith Cicilia	60	”
Lesley Petrus	60	”
Mildred Campagnard	60	”
Olivia Veira	60	”
Flory de La Fuente	60	”
Mamerta Oleano	60	”
Edith Marsera	60	”
Astrid Nicolina	60	”
Monica Pietersz	60	”
Norman La Cruz	60	”
Delia Rosina	60	”
Selly Jansen	60	”
Carla Belfor	60	”
Elia Petronilia	60	”
Humphrey Oleano	60	”

Dirk Sumpter	60	”
Simonia Thielman	60	”
Elaine Thomas	60	”
Leo Lobo	80	”
Robert Manuel	60	”
Sheila Manuel	60	”
Ellen Manuel	60	”
Sharon van Eyma	60	”
Ingrid van Eyma	60	”
Lionel Groenendijk	60	”
Xavier Broos	60	”
Xiomara Broos	60	”
Rene Ugueto	60	”
Mayra Pocornie	60	”
Mer Pocornie	60	”
Luise Pocornie	60	”
Cory van Rijckevorsel	60	”
Rodney Delannoy	60	”
Magda Chin-A-Lien	60	”
Humphrey Girigori	60	”
Mayis Narain	60	”
Henna Monk	60	”
Yvonne Monk	60	”
Maureen Tweeboom	60	”
Scarlet Tweeboom	60	”
Desmond Tweeboom	60	”
Tom Smeulders	60	”
Rita Meyer	60	”
Linlinda Haseth	60	”
Ingrid Genoveva	60	”
Maureen Genoveva	60	”
Sedney Genoveva	60	”
Ramon Labad	60	”
Walter Burnet	60	”
George van Uiter	60	”
Maureen Morars	60	”
Joseph Borgschot	60	”
Agnes Estanista	60	”
Luorina Estanista	60	”
Ingrid Estanista	60	”
Edsel Estanista	60	”
Lucille Curiel	60	”
Carlo Hupsel	60	”
Dick van Uiter	60	”
Ruben Pieters	60	”
Harvey Zimmerman	60	”
Nigma Zimmerman	60	”
Shirley Cratz	60	”
Mark Chundro	60	”
Ciro Antersijn	60	”
Berta Spalburg	60	”
Magda Angad Gaur	60	”
Lucien Angad Gaur	60	”
Nirza de Lannoy	60	”
Georgine de Lannoy	60	”
Ella de Lannoy	60	”
Anne Marie de Windt	60	”
Lucy van der Loos	60	”
Clarisse Eliazer	60	”
Vilma Eliazer	60	”
Ignacio Pedro	60	”
Yersey Tweeboom	60	”
Kranwinkel Antony	60	”
Stanley Espoza	60	”
Robert Alberto	60	”
Sigrid Sprock	60	”
Marcel Fraai	60	”
Ludwig Petrona	60	”
Ritson Martis	60	”
Luis Rodrigues	60	”
Anna Rodrigues	60	”
Cecilia Rodrigues	60	”
Yvonne Monk	60	”
Henna Monk	60	”
Humphrey Girigori	60	”
Cynthia Dijkstra	50	”
Petra Rosina	50	”
Harold de la Paz	50	”
Virgilio de la Paz	50	”
Monica Thomas	50	”
Walter Martis	50	”
Elsita Dunker	50	”
Reginalda Lebacks	50	”
Sandra van Uiter	50	”
Sheila van Uiter	50	”
Sigrid Casseres	50	”
Henny Martinez	50	”
Shelley Curiel	50	”
Wilma Tjin-A-Sie	50	”
Ruby Tjin-A-Sie	50	”
Joan de Miranda	50	”
Gerda Sprock	50	”
Majorie Lamboo	50	”
Allan Leysner	50	”
Listte Sprockel	50	”
Ingrid Cuales	50	”
Rachel Cuales	50	”
Clark Tweeboom	50	”
Smiley Tweeboom	50	”
Frans Curiel	50	”
Julienne Curiel	50	”
Jenny L. Penha	50	”
Astrid Thielman	50	”
Viola Fos	50	”
M. Tjon	50	”
A. Tjon	50	”
Carmelita Chocolaad	50	”
Herman Chocolaad	50	”
Herman Chocolaad	50	”
Joke Chocolaad	50	”
Martin Chocolaad	50	”
Adrie Chocolaad	50	”
Yvette Chocolaad	50	”
Rita Meyer	50	”
Eric Dovale	50	”
Ivy Dovale	50	”
Ilse Dovale	50	”
Joep van Roosmalen	50	”
Kiki Ehren	50	”
Astrid Meyer	50	”
Arno Ehren	50	”
Liesje Ehren	50	”
Wanda de Freitas	40	”
Anthony Nahar	40	”
Raquel Ramos	40	”
Antonia de Palm	40	”
Adele Cicilia	40	”
Marietza Cicilia	40	”
Morila Cicilia	40	”
Evelyn Roosberg	49	”
Roy David	40	”
Jossie Wever	40	”
Ivy Richardson	40	”
Cyldra Sambo	40	”
Reginalda Lebacks	40	”
Frida de la Paz	40	”
Anthony de la Paz	40	”
Nilo Sneper	40	”
Jacqueline Breusers	40	”
Wilfrido Engelhardt	40	”
Yvette Mathilde	40	”
Rodney de Lannoy	40	”
Lucille Royer	40	”
Kitty Thijm	40	”
Ilse Thijm	40	”
Eric de Haas	40	”

Josette Henriquez	40	”
Gloire Henriquez	40	”
Dalila Jansen	40	”
Lilian Jansen	40	”
Elvin Maduro	40	”
Ernest Davelaar	40	”
Cedric Davelaar	40	”
Anthony Hato	40	”
Robert Maduro	40	”
Wilda Curiel	40	”
Richard Davelaar	40	”
Norma Jacobus	40	”
Rita Eendragt	40	”
Franklin Eendragt	40	”
Manuel Marquez	40	”
Aileen Voss	40	”
Ingrid Voss	40	”
Loesille Voss	40	”
Freddy Voss	40	”
Kenneth Thijm	40	”
R. Augusto	40	”
Achilles Elmzoon	40	”
Vianney Elmzoon	40	”
Filûmena Elmzoon	40	”
Cira Lichtenberg	40	”
Mildred King	40	”
Crescencia King	40	”
Ernesto Petrona	40	”
Henry Croes	40	”
Imro Schoonhoven	40	”
Lorine Hu-A-Ng	40	”
Marlene Elstak	40	”
Ludwig Petrona	40	”
Jenny Chundro	40	”
Dudley Cuales	40	”
Maureen Cuales	40	”
Norman de Miranda	40	”
Walter Juda	40	”
Reginalda Juda	40	”
Wijnand Kroeze	40	”
Lucia Amelo	40	”
Gerda Amelo	40	”
Michel Schmeits	40	”
Nory Henry	40	”
Peggy Henry	40	”
Clarisse Henry	40	”
Aurelia Pedro	40	”
George Vos	40	”
Ludwina Croez	40	”
Louis Curiel	40	”
Marieta Curiel	40	”
Jules Lobo	40	”
Ingrid Lobo	40	”
Erica Dietzel	40	”
Kiki Bernardus	30	”
Faustina Frank	30	”
Sylvia Maduro	30	”
Hubert Salas	30	”
Ingrid Hose	30	”
Consuelo Tromp	30	”
Juan Lauff	30	”
Louise Sanchez	30	”
Petra de Cuba	30	”
Glenda de Cuba	30	”
Raymond de Windt	30	”
Elisabeth Burgos	30	”
Lesley Roosberg	30	”
Louis Carty	30	”
Mauritza Fontilus	30	”
Regine Fontilus	30	”
Carientje van Oostal	30	”
Gilbert Leonora	30	”
Stanley Leonora	30	”
Franklin Leonora	30	”
Yvonne Paulina	30	”
Florry Vijzelman	30	”
Glenda Sambo	30	”
Edith Jacobus	30	”
Melfrien Jacobus	30	”
Silfriede Inderson	30	”
Henneth Vinck	30	”
Wilma Tjon-A-Sie	30	”
Reginald Druiventak	30	”
Ferdinand Druiventak	30	”
Stella Dedecker	30	”
Mildred Laurens	30	”
Howard Thijm	30	”
Helen Fernandez	30	”
Toos Beversluis	30	”
Candida Jansen	30	”
Astrid Cooman	30	”
Carla Becker	30	”
Marlene Prins	30	”
Henk Thijssen	30	”
Isidora Morars	50	”
Sonja Balentina	30	”
Jorina de Palm	30	”
Rodney Delannoy	30	”
Rudy Sprock	30	”
Teresa Calvo	30	”
Hernando Calvo	30	”
Hetty Vos	30	”
Ria Vos	30	”
Dennis de Vries	30	”
Roy de Vries	30	”
Johnny de Vries	30	”
Ida de Vries	30	”
Kenneth de Vries	30	”
Karel de Vries	30	”
Cresencia King	30	”
Grace Martina	30	”
Viola Martina	30	”
Humphrey Martina	30	”
Ivaan Davelaar	30	”
Corry Davelaar	30	”
Norman Arendsz	30	”
Clyde Arendsz	30	”
Roland Arendsz	30	”
Irving Pocornie	30	”
Soni Gerardina	30	”
Violeta Gerardina	30	”
Greta Antersijn	30	”
Tirso Antersijn	30	”
Geraldine Antersijn	30	”
Irene Pedro	30	”
Armand Prade	30	”
Carmen Nijbroek	30	”
Jenny Fraai	30	”
Ernie Isselt	30	”
Oscar Ugueto	30	”
Irving Pocornie	30	”
Ruthmila Pocornie	30	”
Mildred Mook	30	”
Marcia Balinge	30	”
Ivan Balinge	30	”
Carlos Balinge	30	”
Wim Balinge	30	”
Jetje Segens	30	”
Glenda Croes	20	”
Denise Ho	20	”
Purcy Ho	20	”
Henry v. Meeteren	20	”
Jessy Maduro	20	”
Mavis Wehl	20	”
Hans Roest	20	”
Ligia Doedel	20	”

Ronald Doedel	20	”
Ella Richardson	20	”
Stanley La Croez	20	”
Ferdinand Maduro	20	”
Mauricia Provence	20	”
Marlene Adoptie	20	”
Louris Hagen	20	”
Lucille Palm	20	”
Ilha Palm	20	”
Shelley Palm	20	”
Richard Maduro	20	”
Glenda van Delden	20	”
Eugenie Victoria	20	”
Irene Ramlal	20	”
Christine de Jong	20	”
Melvyn Dovale	20	”
E. Dovale	20	”
Roland Dovale	20	”
Raymond Dovale	20	”
Vivian Gabriela	20	”
Reginald de Lima	20	”
Hertha van Sprang	20	”
Helen van Sprang	20	”
Jan van Sprang	20	”
Fernando Rodrigues	20	”
Vivian v.d. Leuv	20	”
Siegrid van de Leuv	20	”
Marcel Hu-A-Ng	20	”
Arlette Chee	20	”
Howard Chee	20	”
Mathilda Rademaker	20	”
R. Devid	20	”
Rene Haseth	20	”
Regina Haseth	20	”
William Lobo	20	”
Philomena Carty	20	”
Reginald Sambo	20	”
Myrtha Mambre	20	”
Juliana Martinez	20	”
Glenda Jacobus	20	”
Ivonne de la Paz	20	”
Gilbert de la Paz	20	”
Marliesje Sprockel	20	”
Robert Marchena	20	”
Anneke Kersten	20	”
Lilian Chundro	20	”
Edna Rosina	20	”
Roy Chundro	20	”
Dennis Chundro	20	”
Yvette Cuales	20	”
Aspacia Medema	20	”
Florentina Mathilda	20	”
Alicia Pietersz	20	”
Carlo Macnack	20	”
Eric Macnack	20	”
Yvi Doppia	20	”
Ingrid Doppia	20	”
Joan Doppia	20	”
Martha van de Hansz	20	”
Mara Hellburg	20	”
Elvis Zavala	20	”
Maritza Roosberg	20	”
Marcel v.d. Leyde	20	”
Henna Nijbroek	20	”
Ingrid v. Breet	20	”
Aurelia Gimenez	20	”
Hannibal Sprock	10	”
Diana Albertus	10	”
Ivy Elody	10	”
Minelva Elody	10	”
Edith Djaoen	10	”
Magna Djaoen	10	”
Rienald Djaoen	10	”
Stella Landburg	10	”
Philomena Landburg	10	”
Marjorie Landburg	10	”
Edith Mathilda	10	”
M. Tjon Jam Chong	10	”
Vera Caster	10	”
Margo Nagele	10	”
Roland Vos	10	”
Iglorita Zimmerman	10	”
Milva Zimmerman	10	”
Rudlin Zimmerman	10	”
Glenda Justin	10	”
Alonso Augusta	10	”
Haim Augusta	10	”
Mientje Booi	10	”
Emma Christiaan	10	”
Melba Weiman	10	”
Melia Maduro	10	”
Stella Paulino	10	”
Rubia Escolastica	10	”
Raymond de Cuba	10	”
Hubert Neslo	10	”
Sigfried Romer	10	”
Violeta Weiman	10	”
Edith Mathilda	10	”
Thomas Mathilda	10	”
Beatrix Maduro	10	”
Melia Maduro	10	”
Ansje Pieneman	10	”
Remy Angad Gaur	10	”
Lloyd Thielman	10	”
Diana Pieters	10	”
Harold Arvelo	10	”
Roy Huggins	10	”
Ivette Balentina	10	”
Myra Römer	10	”
Liesje van West	10	”
Niertje Krikken	10	”
Mevis Goelaldin	10	”
Joke Spaan	10	”
Sonny Caster	10	”
Ria Voss	10	”
Centia Balai	10	”
Elmira Croes	10	”
Rudolf Bislip	10	”
Carlien Nijbroek	10	”
Ronald Prade	10	”
Rose Marie L. Penha	10	”
Ingrid Haseth	10	”
Rene Haseth	10	”
Rigia Haseth	10	”
Yvonne Lobo	10	”
Lucia Lobo	10	”
Merle van Eyma	10	”
Rodion van Eyma	10	”
Iris Dovale	10	”
Helen Paula	10	”
Claude Cathalina	10	”
Alice Cathalina	10	”
Roselien Pocornie	10	”
Eduard Pocornie	10	”
Joao Rodrigues	10	”
Richard Chung	10	”
Jane Chung	10	”
Siolenz Tronco	10	”
Clark Tronco	10	”
Benjamin Trinidad	10	”
Ludwina Trinidad	10	”
Ronald Trinidad	10	”
Erwin Trinidad	10	”
Alice Trinidad	10	”

WATERBOUWERS STAAN VOOR NIETS

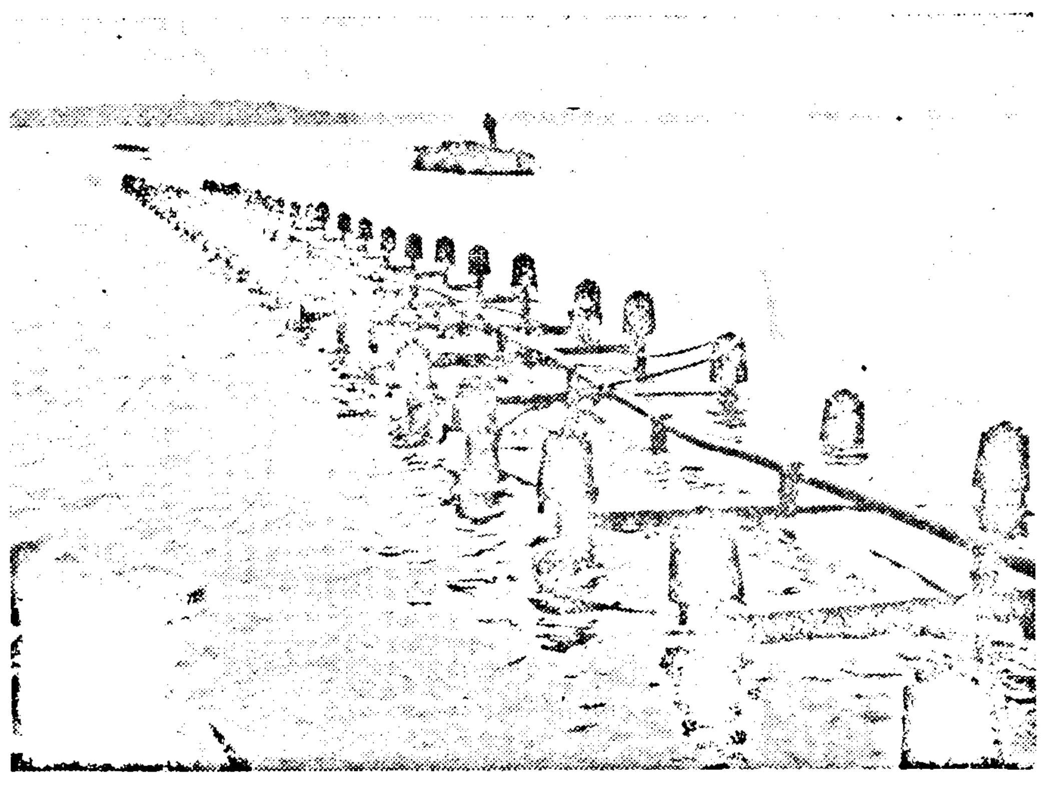
Dijk van lucht breekt golven

Unieke methode met vele toepassingen

(Van een speciale medewerker)

In vroeger dagen plachten benauwde zeilvaarders, wanneer hun houten barken in een loeiende orkaan met de ondergang werden bedreigd, vaten olie leeg te storten op de tomeloze golven. De oliekoek die op het water bleef drijven brak enigszins het ongenadige geweld van de golfslag, maar toch niet voldoende om de angst van de schepelingen weg te nemen. De zee bleef snelen met haar prooi, totdat zij er genoeg van had of hem had verslonden. Eeuwenlang heeft de mens naar middelen gezocht om de door een jagende wind opgestuwde zee te beteugelen, maar veel verder dan de „olie op de golven" is men daarmee niet gekomen. De mens kon zich slechts beschermen door zijn land te omringen met hoge dijken en er zodoende een fort tegen de opdringende zee van te maken. Totdat men een halve eeuw geleden op de gedachte kwam de woedend geworden elementen te kalmeren door ze letterlijk te laten „barsten" door middel van gecomprimeerde lucht. Men begon met een geperforeerde pijpleiding op de zeebodem te leggen, waardoor lucht onder hoge druk werd geperst. Maar voorlopig bleven de resultaten uit, omdat men, teneinde enig werkelijk effect te boeken, zo grote hoeveelheden lucht moest aanvoeren, dat de zaak veel te duur werd voor praktisch gebruik. Men liet de plannen rusten, totdat een zekere Britse luitenant Alec Laurie ze weer eens onder ogen kreeg, er opnieuw iets in zag, ze verbeterde en een bruikbare versie ontwierp van het „Dijken bouwen met lucht". Hij richtte met steun van Engelse waterbouwkundige ondernemingen de „Pneumatic Breakwaters Ltd." op en wekte daarmee ook in het eeuwig tegen het water vechtende Nederland interesse op, waar de Amsterdamse Ballast Maatschappij — waterbouwers bij uitstek — haar speciale speurder Ingenieur Jan de Koning erachter zette om dit systeem ten behoeve van de vaderlandse waterbouwkunde verder te ontwikkelen.

De man die oorspronkelijk op het idee kwam met lucht te gaan bouwen, Alec Laurie, was kwaad op de zee. Als wetenschappelijk officier op het Britse Koninklijke onderzoekingsschip Discovery II had hij maandenlang door de zuidelijke poolzee gezworven en uit die periode dateert zijn diepgewortelde haat tegen slecht weer en opgejaagde huizenhoge golven. Hij besloot er iets aan te doen en kreeg zijn kans toen hij gedurende de oorlog werd geplaatst op het „Admiralty Department of Miscellaneous Weapons Development", een verschrikkelijk geheime afdeling, die de meest bizarre, maar ook uiterst gevaarlijke wapens en strijdmethodes heeft uitgebroed. Daar werd de heer Laurie geconfronteerd met landingsproblemen door slechte weersomstandigheden, met beveiliging van, bijvoorbeeld, onderzeeboothavens tegen de meest verraderlijke vijand, de zee; met de aanleg van kunstmatige eilanden; met het overladen van schepen in volle zee, ook wanneer die ontembaar lijkt en genadeloos; en met vele andere problemen, waarbij het erom ging de zee te temmen, de meest onstuimige golfslag te breken, niet met enorm kostbare en tijdrovende kunstwerken, maar met een eenvoudig middel, dat de zee rechtstreeks in haar kracht zou aantasten.

Proefinstallatie van Pneumatic Breakwater wordt aan de kust uitgelegd.

Gebruikmakend van zijn rijke ervaringen heeft hij na de oorlog zijn onderzeese „lucht-kastelen" verder uitgebouwd tot wat wellicht een zeer lucratieve werkelijkheid zal worden.

Alec Laurie heeft het eerder geschetste systeem van geperforeerde buizen nader uitgewerkt. De door de gaatjes in de leiding ontsnappende lucht, zo redeneerde hij, mist voldoende kracht. Het gaat er dus om die lucht zoveel kracht te geven dat zij in staat is een soort tegengolf op te wekken, waar een huizenhoge roller op stuk loopt. Daartoe plaatste hij op de buisleiding grote potten, waarin de toegevoerde samengeperste lucht wordt verzameld en vastgehouden, totdat een zekere atmosferische druk is bereikt, waarna de pot opengaat en een zeer grote, krachtige luchtbel ontsnapt. Een door de wind opgestuwde omhuivende golf, veroorzaakt een kolking in het water, waaruit een nieuwe golf ontstaat. Een voldoende grote luchtbel kan een tegenkolking veroorzaken, waardoor een beginnende golf wordt gebroken. Het typische van deze methode is, dat de luchtbellen geen effect hebben op een normale deining, van golven tot een maximale hoogte van circa 75 centimeter. Wordt de golfslag echter aanmerkelijk hoger, dan treden de luchtbellen in actie en reduceren de golfslag met tenminste vijftig tot veertig procent van zijn hoogte.

Slechts drie tot vijf minuten nadat de „Pneumatic Breakwaters" in werking zijn gesteld, is een dijk van lucht gebouwd, die voldoende afbreuk doet aan de hevigste golfslag. Bij zware zeeën worden de luchtbellen door de zee zelf verspreid, zodat rond de luchtleiding een zone van bijna vijftig meter breedte ontstaat van kunstmatig woelig water, waarop de wilde zee schipbreuk lijdt. In deze zone verliezen de golven een aanmerkelijk deel van hun kracht. Achter de luchtleiding is het water rustig en betrekkelijk ongevaarlijk.

De mogelijke toepassingen van dit systeem zijn legio. Om te beginnen kan men er een vredig gebruik van maken bij de beveiliging van open zeehavens. Daarom heeft het Britse ministerie van waterstaat erin toegestemd dat in de haven van Dover tussen de twee havenmuren een dijk van lucht bij wijze van proef werd aangelegd. Terwijl men

KALMERENDE LUCHTBELLEN

met de aanleg van de eerste luchtleiding bezig was, stak echter een zo zware storm op dat het merendeel van de installaties werd verwoest. Het gedeelte dat reeds goed verankerd lag, bleek echter in staat om drie tot vier meter hoge golven tot bijna de helft van hun kracht terug te brengen. Thans ligt er in Dover een verbeterde leiding, met een nieuw soort luchtverzamelaars. Maar nu laat de storm op zich wachten. Het lijkt alsof de zee geen aanval meer durft ondernemen in de zekerheid dat die toch geen zin meer zou hebben. Kleine aanvallen van het water werden onmiddellijk afgeslagen. De dubbele pijpleiding, die tussen de beide havenmuren van Dover ligt, is ruim driehonderd meter lang. Reeds zijn 1500 schepen deze „dijk van lucht" gepasseerd zonder er iets van te merken. Zij zijn er gewoon doorheen gevaren en zullen dat ook kunnen doen wanneer een orkaan zou opsteken en de „pneumatic breakwaters" in werking zouden zijn gesteld.

Voorts kan dit systeem worden gebruikt bij de aanleg van zeehavens. Men kan een ringvormige „dijk van lucht" leggen rond boortorens in zee. Hevige branding kan ermee gebroken worden, waardoor landingen gemakkelijker worden. In feite zou elk schip met een dergelijke „zwemband" om zich heen zelfs op een kokende zee in betrekkelijk rustig water liggen.

Bij de oprichting van de „Pneumatic Breakwaters Ltd" heeft ook de Amsterdamse Ballastmaatschappij geparticipeerd. Deze maatschappij, bouwer van de Velsertunnel, van sluizen en dammen voor het Deltaplan en uitvoerder van vele havenwerken in de wereld, ziet wel brood in dit systeem. Zij heeft haar speurder, ir. Jan de Koning erachter gezet. Deze vijfendertigjarige beton- en waterbouwer weet wat het zeggen wil het water te beteugelen. Als zoon van een baggeraar heeft hij zijn leven op het water gesleten en later heeft hij er in alle delen van de wereld, niet het minst na de februariramp in Zeeland, tegen gestreden. Van hem gaat het verhaal dat hij voor geen enkel gat gevangen zit en eens op opzienbarende wijze een brekend schip heeft gered. Dat was in de haven van Bruinisse, die met laag tij droogliep. Een schip was daardoor met zijn buik op een verhoging komen te staan en begon te breken. Ir. de Koning werd erbij gehaald om de zaak te redden. Hij kreeg de tijd tot het volgende hoogtij en aarzelde geen ogenblik. „Roep een timmerman, een smid en vooral een slager en laat die man alle zijden spek meebrengen die hij heeft", zo moet hij gezegd hebben. Uit verbazing werd dit bevel gehoorzaamd. De slager kwam en ir. de Koning liet de repen spek tegen de gescheurde wanden van het schip spijkeren. De timmerman maakte er een bekleding overheen en toen het vloed werd bleef het gescheurde schip drijven en kon naar een veilige haven worden gesleept.

Met de Pneumatic Breakwaters zal ir. de Koning niet met spek schieten maar met lucht en zijn doelwit zijn de golven, die thans bestreden worden met hun eigen wapens.

„SRANANTORIE"

● In het Landsopvoedingsgesticht voor meisjes zijn dezer dagen twee der meisjes in het huwelijk getreden. De huidige direkteur, de hr. L.B. Sitalsingh, probeert een zo vooruitstrevend mogelijk reclasseringsysteem toe te passen. Een der meisjes behaalde verleden jaar het mulodiploma. De beste resultaten worden het gemakkelijkst bereikt in gevallen waarin de ouders tekort schieten in hun opvoedende taak, en de kinderen spoedig ten goede veranderen as zij in een gedisciplineerd en gunstig milieu komen, in dit geval het gesticht. ● Volgens De Nieuwe Tijd is onder de Surinamers op de Nederlandse Antillen de wenselijkheid geuit, de eerste van de twee ontmoetingen SVB-CVB in de voorronde van het Olympisch tournooi op Curacao zal plaats vinden. Dit zou een sportievere gang van zaken waarborgen, vooral als Curacao de eerste ontmoeting mocht winnen. ● De vier bosneger Granmans die de scepter zwaaien in het Surinaamse binnenland zullen de komende maand in Paramaribo een grote samenkomst met de Surinaamse regering hebben in Paramaribo. Waarover gepaaverd zal worden, is niet bekend gemaakt, maar het zal in het algemeen uiteraard gaan over bestuurlijke aangelegenheden, maatregelen om de bosnegers meer in het arbeidsproces te betrekken, maatregelen in verband met het Brokopondoplan en het openleggen van het binnenland. Twee der grootopperhoofden, Aboikoni en Aboné, zijn reeds in Paramaribo aangekomen. Op de grote kroetoe die premier S. Emanuels in de residentie van Aboinoni te Asidonhopo kortgeleden had gehouden, had de premier meegedeeld dat de regering volledig rekening zou houden met het gezag en de waardigheid der Granmans. Overeenkomstig deze geheel nieuwe herdragslijn zijn de Granmans in Paramaribo in tegenstelling tot vroeger zeer goed gehuisvest, en brengt de premier hen, zodra zijn hun opwachting bij hem gemaakt hebben, direkt een tegenbezoek in hun ogement. Granman Akontoe Veanti woonde deze week de beediging in de Staten bij van Dr. C. Nagtegaal als waarnemend gouverneur.

—

Parijs. — Kardinaal Maurice Feltin, r.k. aartsbisschop van Parijs, en Marc Boegner, president van de federatie van protestantse kerken in Frankrijk, hebben een beroep gedaan op het franse volk om de Mohamedanen, die noodgedwongen in kampen in Algerie verblijven geldelijk te steunen.

Nederlandse Dag in Tel Aviv

Het LAND dat Hulp en Opleiding verschafte

(Van onze korrespondent in Israël)

Aan het einde van de eerste wereldoorlog werd in Nederland een begin gemaakt met wat officieel genoemd werd „Vakopleiding van Palestina-pioniers". Vanuit het centrum Deventer werden jonge mensen, voor een deel vluchtelingen uit Oost-Europa, na '33 ook uitgewekenen uit Duitsland, en in de loop der jaren ook jonge lieden uit de Nederlandse Zionistische beweging afkomstig, bij Nederlandse boeren geplaatst om landbouw en veeteelt te leren.

Tot aan de tweede wereldoorlog leverde deze arbeid meer dan vijftienhonderd pioniers op, die door hun gedegen opleiding en hun grote vakkennis de naam Nederland een biezondere klank gaven in de landbouwsektor van de toenmalige Joodse kolonisatie van Palestina. In de loop der jaren was deze zaak uitgebreid tot andere vakken en tot meisjesopleiding. Na de tweede wereldoorlog werd deze arbeid opnieuw aangevat in de gewijzigde omstandigheden van toen, maar ook sindsdien kon Nederland nog enige honderden opgeleiden aan Israël afleveren, waarmede het totaal de tweeduizend nadert.

Dank aan het land, dat niet alleen hulp verschaft

De grote landbouwtentoonstelling, die ter afsluiting van Israëls tiende jaars-viering georganiseerd was (en waarbij vele ex-opgeleiden uit Nederland direkt of zijdelings zijn betrokken), was aanleiding tot het houden van de zogeheten Nederlandse Dag.

Op donderdag 21 mei kwamen in Tel Aviv meer dan zevenhonderdvijftig deelnemers bijeen, ex Nederlanders, zowel als anderen, die in Nederland hun opleiding hadden genad. In een plechtige bijeenkomst, waarbij de Israëlische minister van landbouw, Z.E. Kadish Loez; de Nederlandse ambassadeur in Israël, Z.E. Jonkheer J. Q. Bas Backer en Amsterdams wethouder mr A. de Roos aanwezig waren, werd de veertigjarige periode der Nederlandse opleiding herdacht.

In zijn openingswoord eerde professor ir A. de Leeuw, voorzitter van het voorbereidingscomité, de nagedachtenis van de man, die de grote stuwende kracht bij dit alles is geweest, wijlen Ru Cohen uit Deventer.

De minister van landbouw getuigde van hen, „die in hun hart de dank bewaren aan het land, dat hun niet alleen hulp, maar ook opleiding heeft verschaft. De Nederlandse opleiding heeft een biezonder belangrijke basis gelegd voor de landbouwontwikkeling van Israël. Ik mag de hoop uitspreken, dat de Nederlandse ambassadeur de dank en waardering van Israël zal willen overbrengen aan de Nederlandse regering en het Nederlandse volk."

Vervolgens wordt een boodschap voorgelzen van de echtgenote van Israëls president, mevr. Rachel Ben Zvi, die zelf een van de vooraanstaande landbouwleraressen van Israël geweest is en die mede uit naam van de president haar waardering uit voor de resultaten van dit biezondere werk in Nederland verricht.

De Nederlandse ambassadeur brengt dank aan minister Loez voor diens aanwezigheid, „die mag worden beschouwd als een bevestiging van de betekenis van deze Nederlandse bijdrage aan de ontwikkeling van de Israëlische landbouw. Daartoe in bescheiden mate te hebben kunnen deelnemen, stemt ons tot grote voldoening."

De heer E. Visser, één van de eerste medewerkers van de stichter der Nederlandse opleiding, wijlen Ru Cohen uit Deventer, haalt herinneringen op aan de moeilijke begintijd, toen de Gelderse boeren aanvankelijk plaatsing van Joodse jongeren niet aanwilden, want zij kenden wel Joden, die handel drijven konden, maar „'n Jeude die wol warken", kenden zij niet.

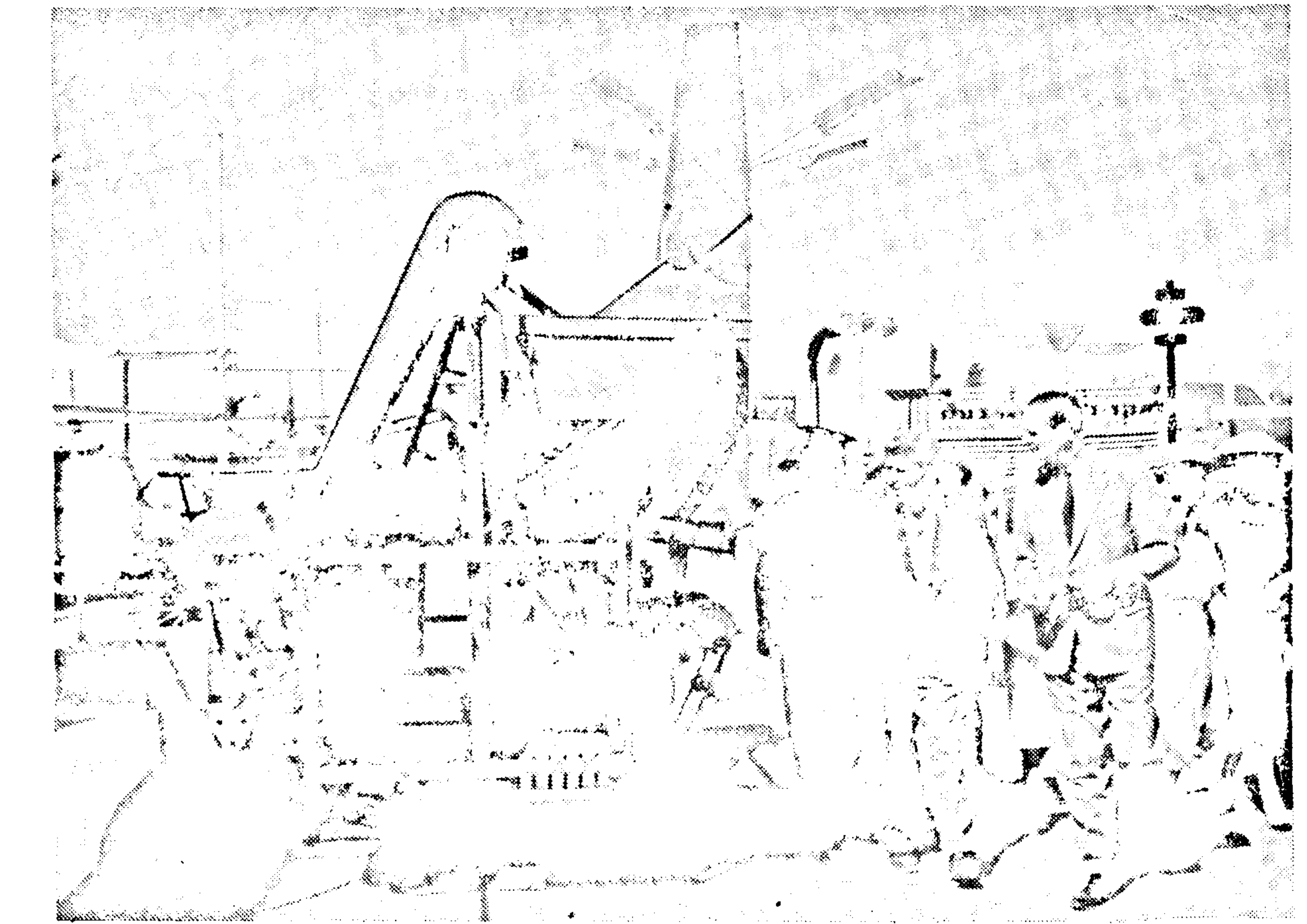
Een volk, dat leeft......

Tenslotte geeft de heer M. Heijmans, thans landbouwer in het coöperatieve dorp Kfar Jedidja, een historisch overzicht over de afgelopen veertig jaar. Rekapitulerend zegt spreker onder meer: „Dat wat wij in Nederland geleerd hebben, laat zich samen vatten in de tekst, die het Nederlandse volk aangebracht heeft aan het monument van zijn grootste ontginning van de eerste helft van deze eeuw: „Een volk, dat leeft, bouwt aan zijn toekomst".

Na afloop van deze bijeenkomst begeven de aanwezigen zich in een groot aantal autobussen, ter beschikking gesteld door de Israëlische luchtvaartmaatschappij El Al, naar de tentoonstellingsterreinen te Beth Dagon, even buiten Tel Aviv. Aldaar heeft de direktie een Nederlandse Dag georganiseerd, Nederlandse muziek klinkt uit de luidsprekers en de direktie houdt een ontvangst voor de Nederlandse ambassadeur en de andere deelnemers. In de radio-studie van het Israëlische radiostation Kol Jisraeel op de tentoonstellingsterreinen wordt aan het eind van de middag een Nederlands uur uitgezonden, ook met Nederlandse liederen en met interviews van de Nederlandse bezoekers.

Des avonds wordt de dag afgesloten met een reunie te Tel Aviv, waaraan meer dan duizend aanwezigen deelnemen. Vaak ontroerend zijn de herenontmoetingen van oude vrienden uit de gemeenschappelijke Hollandse tijd, die van elkaars bestaan niet meer wisten en die elkaar hier na twintig, dertig jaar terugzien.

Op deze avond heeft de K.L.M. voor een verrassing gezorgd in de vorm van uit Nederland gebrachte Deventer koek, sigaren en jenever. Aan de wanden van de ingangshal is een tentoonstelling ingericht van enige honderden foto's uit de vroegere tijden. De nog steeds levende kontakten tussen de ex-leerlingen en de ex-leermeesters blijken uit de vele Nederlandse boeren-gezinnen, die bij deze foto-kollektie vertegenwoordigd zijn.

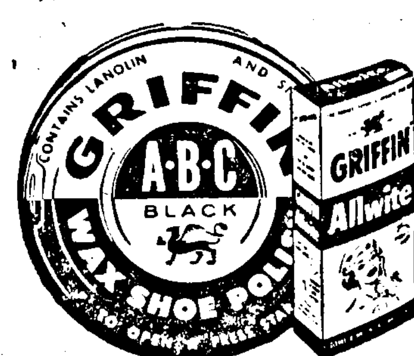

De Nederlandse Dag op de Landbouwtentoonstelling te Beth Dagon. De Nederlandse ambassadeur (rechts); begeleid door de directeur van de tentoonstelling, tijdens zijn rondgang bij een expositie van landbouwwerktuigen.

—x—

Moskou. — De Russen zullen in het kader van de technische en economische hulp aan Afghanistan een weg van 750 kilometer aanleggen tussen Koeck en Kandahar. De weg sluit aan op het wegennet in Sovjet-Toerkmenistan.

EILANDGEBIED CURAÇAO
MARKTEN EN HALLEN

De ondergetekende Marktmeester, maakt hierbij bekend, dat hij na kantoor uren te bereiken is op telefoon nummer

47081

Willemstad 3 juni 1959,
De Marktmeester,
C. C. PETERSON.

Arubaans Commentaar

Dierenmishandeling

Oranjestad. — Het ingezonden artikel van de heer August Pengel over de gruwelijke hanengevechten, die een aanfluiting vormen van de meest elementaire menselijke waarden, heeft vele reakties gebracht. De grote meerderheid is verbaasd, dat het verbod tot het openlijk plegen van deze vorm van dierenmishandeling niet kan worden gehandhaafd, vooral waar velen weten waar en wanneer hanengevechten worden gehouden.

Een lezer vestigt onze aandacht op de ongerijmdheid, dat er een verbod bestaat tot het houden van hanengevechten, maar dat vechthanen vrijelijk worden geïmporteerd. Hij vertelt ons, dat vrijwel iedere week op het vliegveld vechthanen arriveren. Hier zou, aldus deze informant, de politie dus gemakkelijk te weten kunnen komen, naar wie deze hanen gaan. Overigens is het bespottelijk, dat men de invoer van deze hanen toelaat......

Een andere lezer wist ons te vertellen, dat er door ongure elementen politieke pressie wordt uitgeoefend om het verbod ingetrokken te krijgen. Dit zou gebeuren onder het valse en schijnheilige mom van.... men raadt het nooit...... „bevordering van het toerisme"!

Als het daarom gaat, geloven wij, dat een arena met wat potige leeuwen, die (bijvoorbeeld) politieke tegenstanders verscheuren een veel grotere attraktie vormen voor perverse toeristen (en inwoners).

Aruba dient zich te schamen voor deze hanengevechten. Des te dieper, als een geordende maatschappij een verbodsbepaling in dit opzicht, om welke reden dan ook, niet kan (of wil) handhaven.

Ideeën - bus ARUBA

Oranjestad — Door de Ideeenbus-commissie werden er gedurende de afgelopen maanden (februari, maart en april 1959) 23 ideeen ontvangen, resp. 10 in febr., 4 in maart en 9 in april 1959.

Hiervan werden er twee beloond, te weten:

een idee ingezonden door de heer Huismans van de afdeling Financien, handelde over het aanschaffen van een ambtekleed (toga) voor de Ambtenaar van de Burgelijke Stand, hetwelk zal worden gedragen bij het sluiten van huwelijken. Dit idee werd beloond met f. 15.00.

Een idee ingediend door de heer L. J. Brattinga, van Domeinbeheer, handelde over het plaatsen van staande zand (as) bakken in de wachtruimte boven bij het Bestuurskantoor. Dit idee werd bekroond met f. 10.—. Van de overige ideeen werden er 5 doorgezonden aan de betrokken Hoofden van Diensten voor het inwinnen van advies, terwijl de rest werd afgewezen, aangezien zij niet (1 als oorspronkelijk konden worden beschouwd, 2) de eventuele verwezenlijking daarvan geen of weinig materieel of ideeel nut zou kunnen afwerpen voor het Eilandgebied of 3) een landsaangelegenheid betroffen die indertijd in behandeling werden genomen, werden er geen met een beloning bekroond.

Tweede Jazzconcert

Oranjestad — Morgenavond organiseert de Arubaanse jazz vereniging haar tweede grote jazzconcert. Voor de pauze is er een programma, gebracht door het vijftien man tellende orkest, onder leiding van Dick de Keyzer, met medewerking van zangeres Pearl Chromaty. Het orkest brengt Swing en populaire jazz, in Glenn Millerstijl.

Na de pauze is er een optreden van een vijftal combo's, die blues, ragtime en progressive jazz brengen.

Aan de zaal zijn nog, zolang de voorraad strekt, kaarten verkrijgbaar. De belangstelling voor dit jazzconcert blijkt weer zeer groot te zijn.

Discussieavond van Stichting voor Geestelijke Volksgezondheid

Oranjestad. — De vergadering welke door het bestuur van de Stichting voor geestelijke Volksgezondheid gisteravond in het Cultuur centrum werd belegd, verschilde van vorige bijeenkomsten door dat men er meer een openbare discussiesavond van maakte. Achter de bestuurstafel hadden plaats genomen, dr. P. C. Harting, voorzitter, dr. W. E. Kendall, vice-voorzitter, T. F. Hagerty, penningmeester, Max Croes secretaris, Pastoor Burgemeester en Domine D. R. Evans. Verder waren er een twintigtal belangstellenden. Van de zijde van de aangesloten verenigingen was de belangstelling helaas gering.

Bureau voor beroepskeuze

Het eerste discussiepunt vormde een voorstel van het bestuur om te onderzoeken of er behoefte bestaat op Aruba aan een bureau voor beroepskeuze ter voorlichting van diegenen, die een bepaald vak wensen te leren of wel die wensen te studeren, en een studie-commissie, annex voorlichtingsbureau terzake emigratie als een vorm van de bestrijding der werkeloosheid.

De heer Hagerty hield een inleiding, waarin hij de noodzaak van de geschetste bureaux schetste en wees op de uitstekende litteratuur welke men over dit onderwerp in Amerika heeft. Spreker wees er voorts op dat het niet in de bedoeling ligt van de Stichting voor geestelijke volksgezondheid om deze werkzaamheden zelf te verrichten, maar dat men slechts een studie wil maken en anderen voor de uitvoering wil interesseren.

Er bleek wel belangstelling te zijn om deze zaak nader te bestuderen. Een zestal aanwezige leden, waaronder onderwijzers, meldde zich om een nadere studie te maken en een advies op te stellen dat in september op de eerste volgende vergadering van de stichting zal worden ingediend.

Wel kwam uit de vergadering naar voren, dat men over de werkloosheid op Aruba, allereerste wat meer concrete gegevens moet verzamelen. Men wees er op dat er weliswaar werkloosheid bestaat, maar dat het anderzijds opvallend is, hoe weinig sollicitatiebrieven in het algemeen worden ontvangen op adverenties en oproepen om personeel. Voorts gingen er stemmen op uit de vergadering om alvorens men over emigratie denkte en spreekt vooral eerst te onderzoeken welke mogelijkheden er op Aruba zelf nog zijn en hoe deze kunnen worden uitgebuit.

Ook werd er op gewezen dat het vooral gaat om enkele problemen op het gebied van de geestelijke volksgezondheid. Hoe men het best bij de jeugd kan beginnen om te proberen verschillende vooroordelen teen bepaalde werkzaamheden weg te nemen

Voorts kwam naar voren dat er reeds studievoorlichting wordt gegeven, zowel door onderwijzers, als tal van diensthoofden. Er werd opgemerkt, dat men zeer weinig belangstelling verwacht voor een officieel bureau voor beroepskeuze. Wel zou het, zo merkte men op, mogelijk interessant zijn wat gegevens te verzamelen over bepaalde studierichtingen en aan schoolhoofden te laten weten, waar die gegevens verkrijgbaar zijn.

Een der aanwezigen merkte op, dat het belangrijk is te proberen een soort kader te vormen van vakmensen en deskundigen, die de jongelui voorlichten, nadat zij hier de scholen hebben afgelopen.

Er is een verkeerde opvatting onder de jongelui die met een diploma de Mulo en vakscholen verlaten, dat zij thans „deskundigen" zijn. Als in de praktijk dan blijkt dat zij de nodige praktijkervaring missen, dan wordt door sommige werkgevers er voorlieden niet voldoende beseft, da men de jongelui moet voort helpen

Dan hoort men te snel de klacht dat de jongens zich verbeelden alles te weten, maar in feite onbruikbaar zijn. Deze jongens worden goede krachten, bij een goedwillende leiding en bovendien leren zij dan op hun beurt later hun praktische kennis weer aan jongeren door te geven.

Ook zijn er veel vakken, die de jongens goed uit de praktijk zouden kunnen leren van hier werkende vakmensen, als deze laatsten beseffen hoe zij de gemeenschap kunnen helpen door op geduldige wijze hun kennis door te geven.

Hoewel de discussie plaats vond zonder dat men beschikte over concrete gegevens en het belangrijke onderwerp zowel door het bestuur als door de aanwezigen zeer oppervlakkig werd behandeld kwamen toch interessante suggesties naar voren en hoopt men dat de vrijwilligers die zich melden, straks met interessante aanbevelingen zal kunnen komen.

Dagcrèche te Sint Nicolaas.

Een tweede bestuursvoorstel om te bespreken of en hoe men te Sint Nicolaas een dagcrèche zou kunnen stichten voor kleine kinderen, vooral van werkende ongehuwde moeders. Deze kinderen worden thans nogal eens verwaarloosd.

Dit voorstel werd voorlopig teruggenomen en aangehouden tot de vergadering van september, omdat intussen een brief werd ontvangen van de Z. E. Pastoor Anink van Noord, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de St. Martinusstichting, welke zich reeds op aktieve wijze bezig houdt met het uitwerken van plannen in deze richting.

Na een korte pauze gaf ds. Evans op zeer enthousiaste wijze verslag van de tweede Caraibische conferentie voor geestelijke volksgezondheid, welke op de Virgin Island werd gehouden, en welke resulteerde in de oprichting van een Caraibische federatie voor geestelijke volksgezondheid.

Secretaris M. Croes las daarop het jaarverslag voor. In het rapport werd onder meer gemeld dat het aantal leden in het verslag jaar terugliep van 18 tot zestien. Het Wit Gele Kruis en de damesvereniging Unitas trokken zich terug. Nu zijn nog vertegenwoordigd het Cultureel Centrum Aruba, het Centro Apostolico Arubano, de Koningin Juliana Stichting, de Lago Women's Club, de Lago Nurses Gle Club, de Aruba Dames club, de Arubaanse Sport Unie, Casa Cuna, Progreso, de Arubaanse vereniging voor drankbestrijding, de YMCA, de vereniging van geestelijken op Aruba, de St. Thomas Onderwijzers vereniging, de Arubaanse onderwijs bond, de Arubaanse padvindersraad, de Katholieke Kerk en de Arubaanse persvereniging. Van de Associated leden overleden er drie, t.w. de heren Jos Maduro, Aart in 't Veld en L.C. Kwartsz. Acht verlieten het eiland, zodat het aantal nu 63 beloopt.

De studiebijeenkomsten en discussies leverden als resultaat op dat men het eens werd dat men zich vooral moet concentreren op kinderen en jongemensen, men dat ieder programma dat men wil uitvoeren op het gebied van het bevorderen van de geestelijke volksgezondheid moet gebeuren in samenwerking met andere, bestaande organisaties.

Er werd in samenwerking met de Koningin Julianastichting een studie gemaakt van de jeugdbeweging op ons eiland en er vonden twee bijeenkomsten plaats met jeugdleiders.

Voorts werd besloten om door middel van een brievencampagne aan de ouders. Men koos hiervoor een brievenreeks van dr. Lloyd W. Rowland uit Louisiana over onderwerpen terzake babyverzorging en opvoeding. Deze brieven zullen in het engels en papiaments worden verspreid. De uitstekende papiamentse vertaling werd verzorgd door de heer Max Croes. Deze maand zullen de eerste brieven, die in nederland worden gedrukt, worden verspreid.

Het jaarverslag van penningmeester Hagerty was optimistisch van toon. „De stichting heeft nog nooit financiele zorgen gekend", aldus spreker. Ondanks de grote uitgaven door deelname aan de conferentie van de Virgin Island en betaling van het lidmaatschap van de wereldfederatie is er een batig saldo van f. 1421.02. Men verwacht op dit jaar weer een subsidie van Lago.

De bestuursverkiezing nodig in verband met het periodiek aftreden van de bestuursleden dr. Harting, dr. de la Fuente en de heer Croes kon niet doorgaan door het ontbreken van quorum. Deze verkiezing wordt nu uitgesteld tot september.

Rapport jeugdbeweging

Volgens het rapport dat werd opgesteld door de stichting, in samenwerking met de Koningin Julianastichting zou slecht 9 — 15% van de Arubaanse jeugd door de jeugdbeweging worden bestreken. Op verzoek van een der aanwezigen zal dit rapport ook worden verspreid onder de leden en associated leden. Dit vooral omdat men het nuttig acht dat velen kennis nemen van dit rapport.

Enerzijds ter controle van de gegevens en voorts om te zien op welke wijze men een groter percentage van de jeugd kan bereiken. Overigens betwijfelde een der aanwezigen of dit rapport wel volledig is en werd de mening uitgesproken dat het genoemde percentage mogelijk hoger ligt, dat het rapport aangeeft.

Hiermede eindigde een discussieavond, welke weliswaar niet van interesse ontbloot was, maar toch, als menige vorige bijeenkomst van de Mental Society zich verloor in algemeenheden en leed aan een gebrek aan voorbereiding en daardoor een afwezig zijn van ieder concreet gegeven als inzet voor de besprekingen.

Juniores van Aruba Juniores sub-kampioen Basketball

Oranjestad. — Gisteravond werd een basketballwedstrijd gespeeld tussen de junioren van Aruba Juniors en Spes Patriae. Na een spannende wedstrijd won Aruba Juniors met 20-18 nadat de rust was gekomen met een kleine 8-6 voorsprong voor Spes.

Topscorers waren voor Spes Albert Odoer met 7 en voor A. J. Eddie Dekker met 8 ptn.

De wedstrijd gold voor het K. O tournooi voor de Julianabeker en bracht tevens een beslissing voor de tweede plaats in de competitierangliist.

Door deze beslissingwedstrijd werd Aruba Juniors subkampioen in de juniorenklasse.

De hoofdwedstrijd tussen Plymouth en Spes ging niet door. Spes kwam met onvoldoende spelers en bezorgde zo aan Plymouth een gemakkelijke overwinning.

OUDERDAG Dr. P. Boerschool

Oranjestad — Vrijdagmiddag van 4 tot 6 uur is er voor de ouders van leerlingen van de Commandeur Pieter Boerschool te Sint Nicolaas gelegenheid het werk van de kinderen in te zien en met de leerkrachten te spreken.

Het Internationale Oliecongres

De handel in aardolie zal in de toekomst verdubbelen

New York. — De wereldhandel in aardolie, die de laatste tien jaar dubbel zo groot is geworden, zal in de loop van de komende tien jaar nogmaals verdubbelen en een omvang krijgen van 16 miljoen barrels per dag. Op basis van de tegenwoordige prijzen is dit 20 miljard dollar per jaar.

Deze voorspelling werd gisteren op het wereldcongres gedaan door B. T. Scott, vice-president van de First National City Bank te New York. Volgens hem zou de handel in olie in 1967 13 procent van de wereldhandel vertegenwoordigen tegen op het ogenblik 10 procent.

Naar zijn mening zou de Amerikaanse invoer van olie, die in 1957 een miljoen barrels per dag beliep, over tien jaar verdrie- of verviervoudigd zijn. De invoer van het overige deel van de vrije wereld zou echter langzamer toenemen en in 1967 12 a 13 miljoen barrels per dag bedragen tegen 7 miljoen b/d in 1957, voornamelijk door de pogingen de plaatselijke oliehulpbronnen tot ontwikkeling te brengen, zoals dit het geval is in Frankrijk, Italië, Turkije, Argentinië en Brazilië.

Op een persconferentie deelde de vice-president van de „Gulf Oil" te Pittsburgh, McAfee, mede, dat de petrochemische produktie de laatste jaren met 14 procent per jaar is toegenomen. Verwacht wordt echter, dat de verdere voortgang in een langzamer tempo zal geschieden.

Moeder van Pastoor Burgemeester overleden

Oranjestad — Uit Utrecht werd bericht ontvangen van het overlijden van de moeder van Pastoor Burgemeester. Zij bereikte de leeftijd van 79 jaar.

We betuigen de pastoor onze deelneming.

Moskou. — De Russische componis en pianist Lef Peoisjnoff is in zijn woning in Hampsead (Londen) overleden. Hij is 68 jbar geworden.

Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — De markt vertoonde vanmiddag voor internationale waarden een verdere koersdaling bij zeer kalme handel. In het verdere beursverloop kwam op lage prijzen vraag van het binnen- en buitenland waardoor de koersverliezen belangrijk werden gereduceerd. Het slot kwam op vrijwel de hoogste koersen van de dag. Delis boven gisteren na een lage opening, HVA actief en twee punten hoger, Senembah goed prijshoudend. Scheepvaarten eerder gevraagd doch de staatsfondsen lager.

Kon. olie 166.30
Unilever 607
Philips 666 3/4
Philips pref 261
A K U 374 1/2
Scheepvaar unie 143 3/4
K N S M 153 1/4
K P M 134
Ned handelmij 228
Nat handelsbank 155
H V A 158 1/8
Amsterdam rubber 93 7/8
Deli mij 183.50
3 pct Nederl '47 92 11/16
H A L 165
Walvisvaart 120
Amsterdamsche bank 298 3/4
H B U cert 240
Billiton 2e 266
Overz gas 252
Borsumij 62 1/2
Lindeteves 130
Roterd bank 270
Curaçaose h mij 170 1/2
W. M. Muller 329
K L M 130
Hoogovens 540
Nievelt goudriaan 126
Excelsior 114 1/2
Ant. brouwerij 255
Rott. Lloyd 145
Stokvis R. S. 173 3/4
Lening Ned Ant 100 1/4
Bank Ned gem 4 1/2 pct '58/59 99 3/4
Bank Ned gem 6 pct 1957 111 15/16
Bank Ned gem 5 1/4 pct 1958 105 1/4
4 1/4 pct Nederl 1959 97 3/4

ANP-CBS Beursindices, 3/6:

Intern concerns	444.89
Industrie	220.15
Scheepvaart	156.80
Banken	170.04
Indon fondsen	127.64
Algemeen	304.67

Matige interesse voor A.S.U. Defilé

Oranjestad — Tot nu toe hebben slechts 15 verenigingen ingeschreven voor het défile bij de opening van de 5e A.S.U. olympiade. Het zijn: Federation Football club, Commandeursbaai club, Combinatie Estrella-La Salle, San Nicolas Jrs Caribe, Plymouth, Aruba Jrs, Tropical Sport Club, Heinekens Baseball club, Jong San Nicolas, Noord All Stars, Racing Club Aruba, Trupiaal, S.V. Mosaicos, en S.V. Dos Caminos. De A.S.U. wil ook langs deze weg er nogmaals de aandacht op vestigen, dat de laatste dag van inschrijving 10 juni is. Men kan zich melden bij de heer Jossy Maduro van het Landsontvangerskantoor. De A.S.U. heeft aan 75 verenigingen een uitnodiging gestuurd.

Spanning in AMERICAN LEAGUE spitst zich toe door nederlagen van CLEVELAND

DON MOSSI, de nieuwe Yankee-killer, verslaat New York met 2 -- 0

National League

Lindy McDaniel, pitchte gisteravond drie „no-innings" in de op 30 april in de zesde inning gestaakte wedstrijd en de St. Louis Cardinals wonnen met 3—1 van de Pittsburgh Pirates. De winnende pitcher was Blaylock (3—3) en de verliezer Daniels (3—3). In de „regular game" pitchte Harvey Haddix, die vorige week een 12-inning „perfect game" opwierp, een 8-hit shutout en de Pittsburgh Pirates wonnen met 3—0. Haddix heeft nu een record van 4—3. De verliezer was Jackson (3—6).

Linescores:

St. Louis	002 000 010 -	3	6	0
Pittsburgh	000 010 000 -	1	4	0

(uitgestelde wedstrijd)

St. Louis	000 000 000 -	0	8	0
Pittsburgh	001 200 00- -	3	8	1

Veteraan Bob Rush, pitchte een „five-hitter" tegen de San Francisco Giants gisteravond en de Milwaukee Braves wonnen met 3--0. Rush heeft nu een record van 4—0 voor dit seizoen. Miller (3—1) was de verliezer. Eddy Mathews (17) sloeg een hoerun voor de Braves.

San Fran.	000 000 000 -	0	5	1
Milwaukee	100 020 000 -	3	9	1

Vada Pinson sloeg gisteravond zijn achtste homerun van dit seizoen in de achtste inning voor een 5—4 overwinning van de Cincinnati Redlegs op de Los Angeles Dodgers. John Roseboro (1) sloeg een homerun voor de Dodgers. Winnende pitcher Mabe (4—2) en verliezer Labine (2—6).

Linescore:

Los Angeles	000 101 020 -	4	6	1
Cincinnati	200 100 11- -	5	10	0

De wedstrijd tussen de Chicago Cubs en de Philadelphia Phillies vond wegens regens geen doorgang.

De stand in de National League:

Milwaukee	29	17	-
San Francisco	27	20	2½
Pittsburgh	25	22	4½
Los Angeles	25	24	5½
Chicago	23	24	6½
Cincinnati	22	25	7½
St. Louis	19	27	10
Philadelphia	17	28	11½

Wedstrijden van vandaag in de National League:

San Francisco in Milwaukee Sanford (6—5) tegen Buhl (3—3).

St. Louis in Pittsburgh Mizell (6—1) tegen Friend (1—7).

Los Angeles in Cincinnati Williams (1—1) tegen Peña (2—2).

Chicago in Philadelphia Hillman (3—3) tegen Owens (3—3).

Alle wedstrijden worden 's avonds gespeeld.

American League

Tom Sturdivant, die enkele dagen geleden overging van de New York Yankees naar de Kansas City Athletics, pitchte gisteravond 8 1/3 inning in relief en de Athletics wonnen met 5—3 van de Boston Red Sox. De Red Sox scoorden drie runs in de eerste inning tegen Herbert, en met twee out, nam Sturdivant de wedstrijd over en hield de Red Sox verder op 4 hits, voor zijn eerste overwinning van dit seizoen, hij heeft twee wedstrijden verloren. Sullivan (2—4) was de verliezende pitcher.

Linescore:

Boston	300 000 000 -	3	8	1
Kansas City	013 000 10- -	5	9	0

Hoyt Wihelm (8—0) hield de Chicago White Sox op 7-hits gisteravond en de Baltimore Orioles wonnen met 3—2 en namen de tweede plaats van de American League over, ½-game achter de Cleveland Indians. Billy Klaus (1) sloeg een homerun voor de Orioles. Bob Shaw (4—2) was de verliezer.

Linescore:

Baltimore	000 002 001 -	3	12	2
Chicago	100 100 000 -	2	7	0

Ronnie Samford sloeg een homerun in de tiende inning voor Washington en die gaf de Senators een overwinning van 3—2 op de Cleveland Indians. Pedro Ramos (6—5) pitchte een „sevenhitter" voor Washington, Bud Podbielan (0—1) was de verliezer. Allison (10) sloeg ook een homerun voor de Senators en Power sloeg er een voor de Indians.

Linescore:

Washington	000 101 000 1 -	3	6	0
Cleveland	000 100 010 0 -	2	7	0

(10 innings)

Don Mossi, de nieuwste Yankee-Killer, pitchte gisteravond een „four-hitter" voor 42.278 toeschouwers in Briggs Stadium in Detroit, voor een 2—0 overwinning van de Tigers op de New York Yankees. Mossi heeft nu een record van 4—2 voor dit seizoen. Duke Maas 3—3 was de verliezer.

Linescore:

New York	000 000 000 -	0	4	2
Detroit	011 000 00- -	2	3	0

De stand in de American League:

Cleveand	25	19	-
Baltimore	26	21	½
Chicago	25	21	1
Kansas City	22	21	2½
Detroit	22	23	3½
Washington	22	26	5
New York	19	24	5½
Boston	19	25	6

Wedstrijden van vandaag in de American League:

Washington in Cleveland ('s-avonds) Fischer (4—1) tegen Score (5—2).

Baltimore in Chicago ('s middags) O'Dell (2—4) tegen Pierce (5—5).

New York in Detroit ('s avonds), Terry (2—5) tegen Lary (6—3).

Boston in Kansas City ('s avonds) Hoeft (1—4) tegen Kucks (0—2).

Het salaris van een maand voor Algerije

Amman. — Koning Hoessein van Jordanië heeft besloten zijn salaris van een maand (Nƒ 40.000) beschikbaar te stellen voor steun aan het Algerijnse volk in „zijn strijd voor vrijheid en onafhankelijkheid". Jordaanse ministers en functionarissen hebben het koninklijk voorbeeld gevolgd en ook een maandsalaris beschikbaar gesteld.

Waar moet ik heen ?

Hollywood. — De vroegere filmacteur Bud Abbott die indertijd met de inmiddels overleden Lou Costello als filmkomieken triomfen vierde, heeft dezer dagen te Hollywood gezegd dat hij al zijn bezittingen heeft verloren en dat hij zich gedwongen ziet zijn huis te verkopen om achterstallige belastingschulden te kunnen betalen.

De fiscus heft, na een onderzoek van de inkomsten van Abbott en Costello over een zevental jaren een belangrijke som aan belastingen vermeerderd met rente.

„Ik weet niet waar ik heen moet als mijn huis zal zijn verkocht", aldus Abbott.

NIEUWS VAN DE „SNELVLUCHT"

Willemstad — Op 31 mei 1959 werd door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de vierde wedvlucht uit de 2de serie voor oude duiven gevlogen vanaf Bonaire. Deelgenomen werd door 11 liefhebbers met in totaal 75 duiven. De hoogstgemiddelde snelheid bedroeg 1740.192 meter per minuut en de uitslag was als volgt:

Vis 1.3.5.8.19
Rodriguez 2.6.18.24
Willems 4.17
Anemaet 7.25
Jolem 9.13.21
Zieck 10.14.20.23
Schoop 11.15
Van Lit 12.16.22

De stand is thans voor:
Onaangewezen vogels:

1. Vis .... 1872 punten
2. Van Lit .... 1582 „
3. Zieck .... 1410 „
4. Anemaet .... 1351 „
5. Jolen .... 1308 „
6. Rodriguez .... 1293 „
7. Bouwhuis .... 1084 „
8. Schoop .... 1008 „
9. Willems .... 358 „
10. Barud .... 11 „

Aangewezen vogels:

1. Vis .... 589 punten
2. Zieck .... 580 „
3. Anemaet .... 522 „
4. Rodriguez .... 387 „
5. Schoop .... 387 „
6. Van Lit .... 284 „
7. Willems .... 234 „
8. Jolen .... 218 „
9. Bouwhuis .... 207 „
10. Barud .... 11 „

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Open Brief aan de Employees van Shell Curacao

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

Geachte Employees,

Deze oproep is tot u allen gericht met het verzoek om een kerngroep te vormen om te komen tot een vorm van vakvereniging. De meeste Europese krachten zijn al in hun jongere jaren lid geweest van een vakbeweging; dit is nu nog uw volste recht, ongeacht uw jaarlijks inkomen, ongeacht uw maatschappelijke positie.

Internationaal en nationaal is het recht van verenigen gewaarborgd. Zolang als elke werknemer, en elke employee niet in een of andere richting is georganiseerd, heeft de maatschappij de kans te regeren op de „verdeel-en-heers"-basis.

Ik verzoek u zekere kortzichtige gezichtspunten achterwege te laten, en binnen korte tijd uw vereniging in het leven te roepen, en de werknemers niet in de weg te staan bij deze serieuze poging om met de hulp van het Internationaal Christelijk Vakverbond te komen tot een degelijk en fatsoenlijk vakverenigingsleven in de Antillen, waar ook u uw steentje moet bijdragen.

Dit is het uiteindelijke idee:

1. Een vakvereniging voor de werknemers, de CeBOWA (Christelijke Bond van Werknemers in Aardolie-industrie.
2. Een vakvereniging van de Employees van Shell Curaçao.
3. Een overkoepelend orgaan.

Uw reakties afwachtend, verblijf ik met de meeste hoogachting,

J. M. Cijntje,
TA/CMB

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

.... het boek verrijkt, het boek verrijkt de mens aan schoonheid en kultuur.

Boeken zijn vrienden, die ons dichter kunnen brengen bij onze Schepper.

In Henriette Roland Holst van der Schalk treft ons de vrouw, die strijdster is voor de arbeiders en zoekt naar de waarde van het bestaan.

(Uit „Amigoe wi Curaçao" 2 juni 1959)

Krantendag?

Het ministerie van zaken overzee verdwijnt. De werkzaamheden van dit departement zullen worden overgeheveld naar andere ministeries.

Dat de politici het niet eens met elkaar zijn, is begrijpelijk.

(Uitspraak van een politicus.)

Doch gezien de verhoudingen hier waar maar al te dikwijls wraaknemingen het gevolg kunnen zijn, wanneer iemand zijn mening te kennen geeft.......

(Uit „Amigoe di Curaçao" 2 juni 1959

Besluit

Tussen Boekenweek! en Krantendag? is het verschil schril levensecht; eilaas, wat is zo leeg van goede wil......

Mores!

Sa! Uitdenboomgaard.
Strijder onvervaard.

Hup! kampioen Karnemiggelen.
Sla toch de kliek aan diggelen.

Knuppelt ze onder de Doggersbank
Haalt de „Hollandse Nieuwe" in 't land

Krantendag 1960

Politici leggen geven
onder de kerstboom.
Het volk saamgestroomd
zingt schoon en vroom.

Aug. Levens

Drie vakbondleiders in Amerika gearresteerd

Minebla. — Drie vooraanstaande functionarissen van de Amerikaanse vakbond van vrachtautochauffeurs zijn dezer dagen aangehouden, beschuldigd van afpersing en het gebruiken van dwangmiddelen. Het zijn de landelijke vice-voorzitter John O'Rourke, de voorzitter van de afdeling New York Joseph Degrandis en de secretaris-penningmeester van deze afdeling Ernest Zundel.

De beschuldigingen houden verband met een onderzoek van een jury te Nassau County (New York) naar de exploitatie van muziek- en gokautomaten.

De bond van vrachtautochauffeurs die anderhalf miljoen leden telt, is vorig jaar een der voornaamste doelwitten geweest van een senaat-commissie die een onderzoek instelde naar misbruiken in de vakbeweging.

CUBAANSE MISSIE NAAR CAIRO

Cairo — De Cubaanse minister van buitenlandse zaken, Armando Riviera, die bij zich een „boodschap van vriendschap en bewondering van Fidel Castro en de Cubaanse regering" heeft voor president Nasser, heeft vandaag audientie bij het Egyptische staatshoofd aangevraagd.

Riviera deelde mede, dat aanstaande vrijdag een officiele missie van de Cubaanse regering, bestaande uit economen en landhervorming deskundigen, in Cairo zal aankomen. De missie zal tien dagen in Cairo blijven en besprekingen voeren „voor de versterking der economische banden tussen de V.A.R. en Cuba".

SUGAR RAY in het gelijk gesteld

New York — Tegen de verwacht in heeft de bokscommissie van New York vandaag besloten Sugar Ray te blijven erkennnen als wereldkampioen middengewicht.

De commissie is van oordeel, dat Robinson zich aan de instructies van de commissie gehouden heeft door een contact te tekenen voor een ontmoeting met Basilio, zelfs buiten de instemming van laatsgenoemde. Basilio, die bij de behandeling van de zaak aanwezig was, verklaarde zo nodig bereid te zijn Gene Fullmer buiten de staat New York te ontmoeten met de titel als inzet.

Zoals bekend, heeft de N.B.A., die de bokssport in alle staten behalve die van New York beheerst, haar erkenning van Robinson als wereldkampioen ingetrokken en overweegt een ontmoeting tussen Basiliio en Fullmer voor het wereldkampioenschap.

Felle aanval van Radio Bagdad op V.A.R.

Bagdad — Radio-Bagdad heeft een bijzonder felle aanval gedaan op de Verenigde Staten en de Verenigde Arabische Republiek en hen beschuldigd van samenspanning met het oog op een definitieve regeling van de Palestijnse kwestie.

De radiospreker maakte bekend, dat kortgeleden besprekingen zijn gehouden tussen Mahmoed Fawzi, de minister van buitenlandse zaken van de V.A.R., en Dag Hammarskjoeld, de algemene secretaris der V.N., over de mogelijke uitvoering van het project-Johnston, dat de definitieve opneming beoogt van de Palestijnse vluchtelingen in de landen van ontvangst.

De omroep beschuldigde de regering van de V.A.R. ervan in het merendeel der Arabische landen hen psychologische actie te hebben gevoerd om met Israel een akkoord voor te bereiden. De spreker schreef deze verandering van de Arabische politiek toe aan een „een geheime afspraak tussen bepaalde Amerikaanse kapitalisten en de regering van Abdel Nasser".

Terwijl de Olympische Spelen van 1960 te Rome nog moeten worden verspeeld is reeds nu Japan aangewezen voor het organiseren van de Ol. Spelen van 1964. Japan kreeg deze opdracht doordat zij reeds een groot Sportcomplex bezat in een van de buitenwijken van Tokyo. Foto: Een overzicht van het Sportcomplex in het Meiji park te Tokyo, alwaar de Ol. Spelen van 1964 zullen worden gehouden.